

LUCEAFĂRUL

CULTURAL-SOCIAL

**REVISTĂ PENTRU PROPĂȘIRE CULTURALĂ
ȘI ARMONIE SOCIALĂ**

Director: IOAN N. CIOLAN

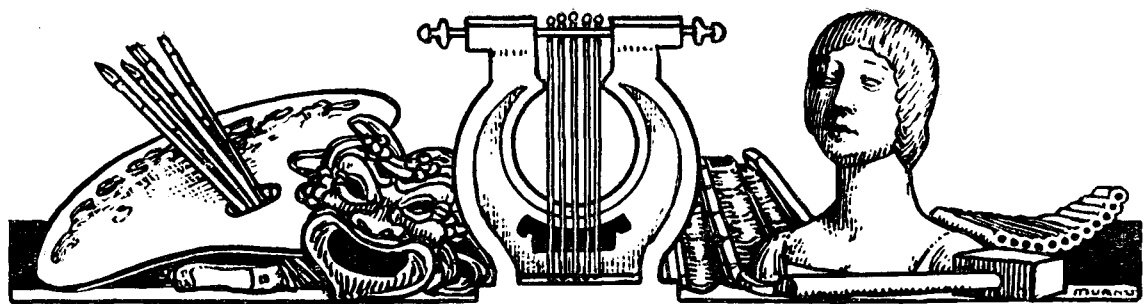
Redactor: PETRU OLARIU

**APARE LUNAR SUB AUSPICILE ASOCIAȚIEI
INVĂȚĂTORILOR DIN JUDEȚUL SIBIU**

Anul V • Mai—Iunie 1938 • No. 5—6

SIBIU, LA 15 MAI 1938

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: SIBIU, STRADA GH. LAZĂR No. 21

LITERATURA ȘI ARTA

Stihuri

*Cu Vameșul — în sfânt lăcaș de închinare —
Alături stau și mă trudesc Părinte,
Să cuceresc un loc la Praznicul cel mare
Pe cari mi-l-ai vestit, mai dinainte.*

*În palma umedă de lacrimi ascund fața,
Căci umbra lui Avel apare mai blândă,
Iertării, de-acuma, ar vrea să mă treacă,
Să-mi spulbere păcatul și vieța de osândă.*

*Săracu-mi suflet se 'mbracă în cucernicie
Când văpai strălucirii luminează 'ntreg lăcașul
Și 'nchis în Casa stăpânirii Tale
Îmi ispășesc pedeapsa ca ocnașul.*

*Dar ochiul Satanei la pândă s'așează
Și-alături de el văd multe vedenii;
De groaza 'mprilostirei fug de ispită
Și plâng cu amar în ceasul de Denii.*

Nic. Nicoară-Dobârceanu.

Ai înviat Hristoase!...

*A treia zi, din morți,
Ai înviat Hristoase
Și i-ai iertat pe toți
Ce 'n groapă Te băgase.*

*Ai arătat cu asta
Și celor „refractari“,
Că numai Tu ești vieța
Și numai Tu le-o dai!...*

*Cu învierea Ta
Ai re'nviat o lume
Ce încă nu credea
Că steaua Ta v'apune...*

*Ai înviat din morți;
Te prăsnuiește-o lume.
Ș'acum, cu tot și toți
Din suflet, cred în Tine!...*

*Nicolae D. Marin
Tagu-Cluj.*

O zi de primăvară

*Dogorește 'ntreaga luncă
Soarele, cu-a lui văpaie,
Norii negrii ce-aduc ploaie,
Au format un front de ducă.*

*Pe fereastră, — din afară —,
Toate florile din glastre,
Iși șoptesc povești măiestre,
Prin văzduh albine sboară.*

*Pe câmpia lângă soci,
E covor de violele.
Sus pe școală, rândunele
Dau concert, în două voci.*

*Toate paserile cântă...
Sprinten saltă iazul morii,
Vântul bate, se duc norii
Și câmpiile se svântă.*

Gh. Răduțiu.

Misticismul poeziei moderne

E deosebit de reconfortant a vorbi despre o mișcare literară, care se arată ca o mlădiță nouă din trupul vechiu și totuși proaspăt al marilor teme poetice.

E mai ales reconfortant în aceste momente, în care poezia modernă, poezia tânără, pare a nu anunța rezultate prea strălucite. Această nereușire se datorește lipsei de corelație dintre cele două probleme pe care le atacă.

O parte din poezia modernă tratează problema — dragostei umane — iar altă parte a — dragostei divine. — Ambele însă sunt străbătute de nota mistică.

Înainte de a reliefa misticismul poeziei moderne să vedem care e esența poeziei mistice.

În poezia mistică atât de palpabilă în care de cele mai multe ori poetul e necunoscut, trebuie iubită, nu atât pentru formă, cât mai ales pentru fondul ei atât de adânc. În această poezie poetul nu e obsedat de o realizare exterioară ci e în continu frământat de respectarea dogmei. Poetul e interesat de miezul poeziei, nu de forma estetică. În sufletul poetului există un echilibru atât de perfect, din cauză că e predominant, e călăuzit de harul dumnezeesc care are primatul. Are o inspirație mai mult în sens biblic.

Poezia mistică e o poezie lipsită de frământări mari, ea este o poezie pacinică în care poetul își găsește liniștea cea mai înțelegătoare. Înainte se credea că perfecțiunea acestei poezii nu se poate realiza decât prin *asceză*. Astăzi această părere este abandonată.

Origina poeziei mistice trebuie căutată în Orient și în special la ortodoxism. Catolicismul nu a neglijat această poezie, dar caracterul a rămas al ortodoxismului.

Această poezie mai mult s'a reliefat în sec. XIX-lea prin F. Baader, în versurile căruia se evidențiază o perfectă intuiție a adevăratei morți. În poezia lui Baader, fur-

tuna gândurilor e temperată, temperanță care se datorește armoniei interne.

Misticismul poeziei moderne astăzi pare a fi întreținut de poezia româno-modernă reprezentată prin: Nichifor Crainic, Teofil Lianu, Lucian Blaga, Emil Botta etc. etc.

Misticismul d-lui N. Crainic se vedește în special în poezia — Colindul — Țara peste veac — etc.

Spre țara de peste veac,
Nesfârșire fără leac
Vămiile văzduhului
Săbile Duhului

În ele se evidențiază pe lângă nota mistică și desăvârșirea transunerii sufletești.

La fel, la dl Teofil Lianu în — Curcubeu peste țară — care pentru a ajunge la misticism s'a inspirat din mitologia populară:

După vad cu ape'n cercuri
E bordeiul sfintei Miercuri.
După munți cu paltini tineri
E bordeiul sfintei Vineri.

La dl L. Blaga în poezia — Colindu —

Inger 'nalt s'a coborât
Și în noapte inadins
Degetul și l-a aprins
Arde ingerul lui D-zeu
Ca o luminare de său

Nota de modernism a acestor poezii o dă tocmai misticismul.

Aceiași notă o găsim și la dl Emil Botta la care însă misticismul uneori are nuanță de frivolitate.

Urmărind vers de vers simțim prezența unei frumuseți care te dermină, te silește să o cauți în fiecare strofă.

Viitorul poeziei româno-moderne este — misticismul, care în prezent este destul de pronunțat. Rămâne să se ivească un tânăr energic, cu vocație care prin o muncă titanică să continue acest gen.

Iacob Constantin
învățător.

Dicționar pedagogic-filosofic

Dr. Nic. Balcă.

aficiere = după Kant simțurile noastre sunt „aficiate” de obiectele lumii externe (Critica rațiunii pure), iar subiectul cognitiv se poate aficia pe sine însuși în conștiința de sine.

afinitate = înrudire. Există o afinitate logică ca înrudire dintre noțiuni și afinitate psihologică, ca o înrudire a reprezentărilor pe temeiul asocierii acestora. Kant definește afinitatea ca „un temei al posibilității asocierii, întrucât acest temei se află în obiecte”.

afirmațiune = a spune că un lucru este, a afirma ceva.

afirmativ = judecățile ale căror predicate convin subiectelor se numesc în logică judecăți afirmative. De exemplu: aurul este metal, rombul este patrulater, etc.

aporism = sentență sau maximă scurtă dar plină de mult sens. Sunt celebre aforismele lui Schopenhauer.

agatologie = teoria despre bunuri. O parte a eticei.

agnosticism = o concepție filosofică după care cunoașterea omenească și posibilitatea cunoașterii omenești este țărcuită în mărginit. Agnosticismul neagă orice hotărâre asupra problemelor metafizice și transdente. El e de părere că despre existența în sine, despre lucrul în sine, despre Absolut nu se poate ști nimic.

Cuvântul „agnostic” îl găsim în istoria bisericească, teologii monofiziți fiind considerați ca agnostici. Ca agnostici mai sunt considerați și filosofil sceptici, greci neokantienii, rozitiviștii Comte, Darwin, Spencer și alții.

Cuvântul agnosticism a fost întrebuințat de Thomas Huxley în sensul că agnosticismul nu este o confesiune de credință, ci o metodă al cărei sâmbure este aplicarea severă a unui singur principiu. Acest principiu poate fi formulat pozitiv în felul următor. „În lucrurile inteligenței urmează rațiunii tale, atât de departe cât te poartă ea fără a împrumuta o altă considerație. Iar negativ: în lucrurile inteligenței există concluzii care nu

pot și nici nu sunt dovedite”. Agnosticismul este de fapt o negare a gnosticismului vechiu, adică al raționalismului și al dogmatismului și începutul unui nou gnosticism fundamentat numai pe experiență.

agregat = orânduirea exterioară a unor elemente. După filosoful Leibnitz corpurile sunt agregate de monade.

agramatism = În al treilea an al vieții copilul încearcă să se exprime în ziceri simple, fără să reușească însă, căci în loc de ziceri întrebuințează numai cuvinte. El lasă la o parte articolul verbul ajutător, pronumele, numeralul și prepoziția. Această vorbire fragmentară e numită agramatism. La sfârșitul anului al treilea copilul are o bogăție mai mare de forme verbale. Dacă nu se observă acest progres, atunci agramatismul este o apariție nenormală. Ea este un semn că dezvoltarea spirituală a copilului e anormală.

Agramatismul apare sub trei forme: 1. Când defectul e mare, copilul nu poate forma nici o zicere. Cuvântul „casă” înseamnă pentru copil: „Eu vreau acasă”; sau „pat”: „Eu vreau să mă culc”; 2. Copilul poate forma ziceri ușoare, dar imediat ce graiul îi pune pretențiuni mai mari, el nu mai poate învinge greutatea. Copilul așează cuvintele fără să reflecteze. De aceea nu se poate deosebi în zicerile lui nici numărul, nici genul și nici cazul. În cele mai multe cazuri copilul nu mai face raportul cu eul său, așa de ex. în loc să zică: „Eu merg în grădină”, zice: „Ion merge grădină” 3. O formă mai ușoară de agramatism e și aceea în care copilul face greșeli de declinare și conjugare, așa că graiul unui asemenea copil e greu de înțeles.

Agramatismul nu este însă întotdeauna un semn de anormalitate sau imbecilitate, ci de multe ori el este un semn de sărăcie spirituală. În acest caz școala e chemată, ca, prin lucrul care se face în ea, să corecteze această meteahnă a copilului. (Va urma).

Învățământ-Educație

Pedagogia activistă

de **Dimitrie D. Roman.**

Actul spontan al elevului formează de data aceasta condiția neapărată a unei observații obiective. După ce el descoperă lucrurile din natură, face din ele lucrul dominant al interesului său, al studiului său, al cunoștinței sale. Aceste jocuri, cu timpul se transformă prin reflecțiune în adevărată muncă științifică.

d. Tot dintr'o minuțioasă cercetare asupra elevilor din metodele arătate mai înainte, se putea ajunge și la stabilirea tipurilor psihologice. De aci necesitatea activității proprii pentru formarea personalităților libere, și creatoare.

1. Micul copil este mai întâi un sensorial.

2. În timpul copilăriei a doua, pe care Stanley-Hall o socotește ca perioada cea mai echilibrată a creșterii, domină adaptarea psihologică, imitarea adulților și contemporanilor, inițierea la conformismul social; deci tipul imitativ.

3. Urmează apoi tipul intuitiv, între 12—18 ani.

4. După care găsim etapa cea mai însemnată, cea a tipului rațional.¹⁾

Iată deci etapele: senzație, imitație, intuiție și reflecție, etape ce corespund întocmai tipurilor arătate de Dr. Jung.

Educatorul care nu ține seama că, individul nu este un adult în miniatură, calcă unul din cele mai de seamă principii, fără de care nu este posibilă educația, principiul individualității elevului.

2. Fenomenologia activității.

Idea dezvoltării spontane organice a forțelor copilului, este cucerirea psihologiei moderne.

În psihologia organică, sufletul se dezvoltă urmând direcții cari îi sunt dicțate de propria sa structură.¹⁾ Cel care a preconizat o astfel de educație, a fost în primul rând Comenius iar mai târziu Roussau, Pestalozzi, Frögel și în special neumanismii cari au și profesat-o destul de pronunțat.

a) Momentele unui act psihic creator.

Deși am mai arătat odată cari sunt aceste momente, totuși, nu ne-am ocupat exclusiv de ele; deci o punere la punct, am găsi-o necesară.

Vieța sufletească se formează printr'o neconținută creație. Fără această funcție creatoare, activă, nu ar fi posibilă ultima fază de organizare a eului, care este personalitatea. Ea dă omului posibilitatea să încorporeze în structura sufletească idei oferite de lumea valorilor predominante din societatea în care trăiește individul.

Iată care sunt momentele importante ale actului creator:

1. Receptarea impresiilor, moment care stă la baza vechiului sistem de educație, bazat pe pasivitate. Acest moment, am spus că formează activitate centripetală.

2. Prelucrarea impresiilor, a percepție, care se săvârșește în al doilea moment și numai după care se poate spune că sufletul și-a în-

¹⁾ Vezi, Férière: Op. cit., pag. 41 și urm.

¹⁾ I. C. Petrescu: Școala activă, pag. 108.

sușit un element nou prin activitatea proprie, care formează activitatea centrală.

3. Exteriorizarea, este faza ultimă și cea mai însemnată, în urma căreia și fără de care nu există creație. Aceasta este activitatea centrifugală.

Ea nu se poate produce decât atunci când obiectul ei corespunde cu interesele predominante ale individului, interese ce trebuie să constituie pentru educator criteriile de selecție.

V. Legăturile activismului cu filosofia.

1. Voluntarismul.
2. Activismul filosofic.
3. Concluzii.

1. Filosofia este focul central, soarele din care se răspândește căldura înviitoare asupra tuturor științelor.¹⁾

De timpuriu, spune O. Külpe,²⁾ au eșit în relief raporturile între filosofie și pedagogie.

Socrate s'a afirmat în primul rând, întocmai unui geniu pedagogic, exercitând asupra filosofiei grecești o influență multilaterală.

Elevul său Plato, a tratat despre educație în operele sale „Statul” și „Legile”, punând-o în cadrul întregii sale filosofii. O știință care ar pierde contactul cu filosofia, va trebui să fie năpădită de buruieni și mărăcini, fără să-și poată da roadele sale, întocmai unei grădini căreia i s'a luat lumina soarelui, deoarece, ea ar fi condamnată să piară din cauza subtilităților sterpe, sau a îngrămădirii unui material fără nici o noimă. Dacă așa stau lucrurile, e dela sine înțeles că pedagogia nu va putea exista nici când fără această legătură cu filosofia. Cui altcuiva dacă nu marilor filosofi se datoresc cele mai însemnate reforme în domeniul pedagogic? E deajuns cred pentru aceasta să ne gândim numai la un Descartes sau Bacon, părinții filosofiei moderne. La baza acestui activism pedagogic, găsim cele două direcții: aceea a

filosofiei voluntariste, reprezentată prin Schopenhauer, Nietzsche, Wundt, Paulsen și Bergson și cea activistă reprezentată prin Fichte.

1. Voluntarismul lui Nietzsche e în esență, voință, dar nu voință de a trăi, ci aceea de a fi tare.

„Wile zur Macht”, creația supraomului. Pentru pregătirea idealului său, el se ridică în contra moralei. În locul aceleia a sclavilor, aceia a stăpânilor, a acelor ce știu să înfrunte piedicile fără a face apel la solidarismul social. Cei mai îngrijați se întreabă astăzi cum să se cruțe omul? Ci Zaratrusta întreabă cece trebuie mai întâi de întrebă. Cum s'ar putea supra înălța omul? Dacă voiți să vă urcați sus, slujiți-vă de propriile voastre picioare! Nu puneți pe alții să vă urce sus, nu vă așezați în spatele și pe capul altuia”.¹⁾ Caracteristica acestui suprem anticreștin și antidemocrat, este de a nu se lăsa influențat de mediu, ci dimpotrivă, de a fi creator și a modifica acest mediu.

Individualitatea creatoare aspirând neîncetat către o forță din ce în ce mai mare, este temeiul filosofiei lui Nietzsche.

După Paulsen, voința este ceea ce se manifestă în toate fenomenele fizice, în procesele vitale ale oamenilor, animalelor și plantelor, dar și în mișcările corpurilor anorganice, bun înțeles, la aceștia din urmă nu întâlnim o voință ca la oameni, luminată de reprezentare, dar totuși voință în sensul cel mai general, încât se cuprind în ea și impulsul orb și tendința lipsită de reprezentare.²⁾

2. Activismul filosofic se cuprinde în sistemul lui Fichte, bazat fiind pe noțiunea „Eului activ”, pe care își întemeiază el nu numai cunoștința, dar chiar și existența. Din conexiunea eului care afirmă, adică cel activ, real, cu intuiția sa proprie (a celui afirmat) rezultă conștiința de sine, care, fără această afirmare, nu poate exista.

El consideră actul ca o condiție a existenței. „Există pentru că sunt activ și numai din momentul în care sunt activ”. (Va urma).

¹⁾ Fr. Paulsen: Introd. în filosofie, pag. 65, 66, trad. Lupu și Pușchilă.

²⁾ O. Külpe: Einleitung in die Philosophie, 1929, Leipzig.

¹⁾ Fr. Nietzsche: Așa grăit-a Zaratrusta.

²⁾ Fr. Paulsen: Op. cit., pag. 180—182.

Educație și cultivare

Dr. Nic. Balcă.

Și ea nu poate să facă acest lucru, credem noi, din cauză că ea n'are nici o înțelegere pentru faptul că noțiunea „educație” e o noțiune de valoare. Căci nu orice educație e o educație bună, ci o educație poate să fie bună și alta falsă. Așadar una din presupunerile fundamentale este că educatorul are posibilitatea să greșească. Dacă n'ar exista o asemenea posibilitate atunci cum s'ar putea vorbi despre o răspundere educativă? Dacă educația ar fi identică cu cultivarea, dacă ea n'ar fi decât o integrare, o funcțiune organică, atunci educația ar fi asemenea unui fenomen natural și nici n'ar mai putea fi vorba de o valorificare a măsurilor și principiilor educative. O asemenea valorificare nu poate fi dedusă din actul educativ întrucât acesta e funcțiune organică, căci ea nu se află în om și în comunitate, întrucât acestea sunt ființe organice, ci în om, întrucât acesta e mai mult decât o ființă organică, întrucât acesta e tocmai om.

Oriunde are loc educația adevărată, e vorba de un fenomen care se întâmplă într'o sferă a vieții care se află dincolo de organic.

Din punct de vedere teoretic științific e vorba aici de *ideea de educație* ca principiu constitutiv al științei educației. Fiecare știință cercetează totalitatea realității dintr'un punct de vedere al ei propriu, ea își determină, bazată pe o idee, din imperiul datului domeniul ei propriu. În acest sens ideea precede *a priori* orice cercetare științifică a realității, determinând problematicul și deci obiectul acesteia. De aceea deslegarea problemei „educație și cultivare” presupune o analiză nespuse de subtilă pentru găsirea ideii educației ca principiu constitutiv al științei educației. Întrebarea: „Cum se întâmplă educația” ca o funcțiune originară a vieții omenești, presupune un răspuns la o altă întrebare și mai primară: „Ce este educația”, așadar determinarea noțiunii educației. Acela care vooeste să separe realitatea educației, spre a o face obiect al cercetărilor lui, va trebui

să găsească un criteriu, grație căruia să poată duce la bun sfârșit această întreprindere. Și criteriul acesta nu poate fi dedus din realitate, ci el este condiția *a priori* a înțelegerii realității educației și deci el determină ceea ce are să se înțeleagă sub cuvântul educație. E o înțelegere originară a educației, care fundamentează *a priori* cercetarea științifică a educației, dar care nu-și are obârșia în considerații de natură teoretică, ci în atitudinea practică-etică a răspunderii educatorului.

Problema pe care trebuie s'o soluționeze știința educației e, pe lângă cercetarea realității educației, și lămurirea aceluia *a priori originar*. Și punctul de plecare al acestei lămuriri nu poate începe decât cu lămurirea realității educative. De obicei se obișnuiește să se vorbească despre două feluri de educații: o educație inconștientă și alta conștientă, aceasta din urmă ca o influență intenționată cu scopul de a îngriji, a conduce și a forma un copil. E meritul pedagogilor Krieck și Petersen de a fi arătat că împărțirea de mai sus este arbitrară. Educația nu este „ca și religia, dreptul, limba, comunitatea, morala răsărită din considerații de natură rațională, ci ea e un dat spiritual originar în om”.¹⁾ Educația este o funcțiune originară a vieții în comunitate, care-l însoțește pe om dela naștere și până la moartă și care-i determină atât devenirea, cât și existența acestuia. „Educația aparține originar existenței omenești, nu ca ceva care se întâmplă lângă această existență, ci ca ceva care este dat în existența naturală a omului și e în așa fel cuprinsă în aceasta, că existența naturală a omului fără educație își pierde orice sens. . . . Educația este un dat existențial, o funcțiune a existentului, a realității, ale cărei caracteristici trebuiesc fixate”.²⁾ Educația este o funcțiune originară, care nu-i convine decât omului ca „o funcțiune spirituală și într'adevăr ca o funcțiune a acti-

¹⁾ Krieck, Philosophie der Erziehung, p. 3.

²⁾ Peter Petersen, Pädagogik, Berlin, 1932, p. 43.

vității spirituale" ¹⁾ Așa că, originar, „educația nu este o activitate intenționată și după un plan în prealabil stabilit a omului. Ea nu este nici un produs al culturii, ea nu se întâmplă numai în școală sau familie, ci ea răsare din profunzimile ultime ale vieții omenești”. ²⁾ Cultivarea și formarea care se întâmplă intenționant în școală, ca instrucție, e numai o mică părțică din totalitatea puterilor educatoare. Și de aceea noțiunea de „cultivare” trebuie deosebită de noțiunea „educație”.

Pentru a putea găsi ceea ce face caracteristica educației va trebui să răspundem la întrebarea: prin ce se deosebește un ins educat de unul needucat? Ce însumează pentru un individ a fi educat? De sigur trebuie să precizăm, că aici nu e vorba de influența educativă, numai pentru a arăta felul în care aceasta se naște, cât mai ales pentru a arăta sensul educației. Noi voim să arătăm ce sens are educația pentru existența și devenirea omului care se află în educație.

Trebuie să spunem lămurit că, într'o asemenea întreprindere, o teorie a cultivării, ca aceea descrisă de noi mai sus, nu ne poate fi de mare folos. Considerațiile unei asemenea teorii nu poate să lămurească decât legile devenirii vieții, cărora le e supusă și educația. Teoria cultivării arată numai legile organice generale în care educația se armonizează cu celelalte funcțiuni ale vieții în comunitate. Caracteristica educației și ființa actului educativ nu pot fi descoperite de o asemenea teorie, din cauza că aceasta nu poate răspunde decât la întrebarea: cum se întâmplă educația. Problema ființei și a sensului educației rămâne deci necunoscută. Căci o asemenea problemă nu poate fi soluționată, decât dacă se depășește teoria organică generală a vieții spirituale, cu intenția fierbinte de a se descoperii raportul intim al educației

cu aceea ce e mai esențial omenesc. Așadar, numai dacă educația nu e considerată numai ca un proces al vieții, ci ca un proces specific al vieții omenești.

De aceea înaintea problemei ideii educației trebuie să-i preceadă necondiționat o concepție antropologică, deci, o concepție despre om, care să nu cuprindă omenescul numai în momentele lui organice biologice, ci mai ales ceea ce constituie intimitatea și ființa proprie ale acestuia. „Educația are întotdeauna și peste tot un raport cu spiritul și cu libertatea și de aceea orice știință a educației trebuie să se ducă înapoi până la interpretarea sensului existenței, ceea ce însemnează până la metafizică și ontologie, pentru că educatorul *trebuie să știe ce este omul*. Toate sistemele științei educației și ale pedagogiei se fundamentează pe o teorie despre om.” ¹⁾ Dar tocmai multiplicitatea acestor concepții îngreunează enorm soluționarea problemei unei antropologii veritabile și adevărate. Căci multe sunt răspunsurile cari se dau la întrebarea despre ființa omului. De pildă omul este spirit, suflet, conștiință, eu conștient, existență, persoană pentru a nu amintii decât câteva din definițiile care privesc ființa omului. Dar toate acestea nu sunt decât niște simple indicații, care se pretează la o mulțime de interpretări.

Pentru problema care ne interesează pe noi aici de mare importanță nu e atât o metafizică a spiritului omenesc sau a umanului, cât mai ales o metafizică, care să arate precis și clar în care fenomene ale existenței omenești vede ea punctul de apariție al ființei omenescului. Aceasta ar fi cea mai stăruitoare și mai principală întrebare pe care educatorul trebuie s'o pună unei metafizici.

(Va urma).

¹⁾ Ibid., p. 45.

²⁾ Dr. Nic. Balcă, op. cit., p. 74.

¹⁾ P. Petersen, op. cit., p. 50, și Dr. Nic. Balcă, op. cit., cap. Die Existenz und die Frage nach der Wirklichkeit des Menschen, p. 46.

Leție de aritmetică la cl. I-a

Inmulțiri în cercul 5-10

(3×2 ; 4×2 ; 5×2 ;))

Pregătirea. Se fac exerciții orale de înmulțire în cercul 1-5.

Anunțarea. Azi veți învăța alte socoteli de înmulțire.

Predarea. Se socotește intuitiv cu diferite obiecte ca: bile, cuburi, bețișoare, creioane, etc.

Un copil este scos la mașina de socotit, ca să dea deoparte, dintr'odată, 2 bile. Alt copil mai dă, încăodată, 2 bile. Altul dă iarăși deoparte 2 bile.

Învățătorul întreabă: Câți copii au dat bile deoparte? Câte bile a dat fiecare elev? De câte ori s'au dat câte 2 bile. Să numere cineva câte bile sunt cu toate? Deci, cât fac de $3 \times$ câte 2 bile? Repetă 2-3 copii, apoi clasa întreagă, socoteala: 3×2 bile = 6 bile. Cum am mai fi putut socoti aceste bile? ($2 + 2 + 2 = 6$ bile). Cum este mai ușor? ($3 \times 2 = 6$).

Toți copiii să ia, dintr'odată, în mână, 2 bețișoare! Mai luați încăodată 2 bețișoare! Lângă ele, mai puneți încă două bețișoare! Numărați toți câte bețișoare aveți în mână? Le-ați luat dintr'odată? De câte ori ați luat bețișoare de pe bancă? Câte ați luat de fiecare dată? Și cât fac de 3×2 bețișoare? Se repetă — de câteva ori — socoteala.

Să se ridice în picioare, elevii din banca întâiu, rândul din mijloc! Câți elevi sunt în picioare? Să se ridice acum și cei din banca a doua! În această bancă, câți elevi sunt? Să se ridice și cei din banca a treia! Aici

câți sunt? Din câte bănci s'au ridicat elevii? Câți elevi sunt în fiecare bancă? Deci, de câte ori s'au ridicat câte 2 elevi? Să-i numere cineva, câți sunt cu toții? Deci, cât fac de 3×2 elevi? Se repetă și această socoteală de 2-3 ori.

Asocierea. Se asociază socotelile scoțând în relief partea lor comună ($3 \times 2 = 6$), astfel:

Cât ați văzut că fac de 3×2 bile? Dar de 3×2 bețișoare? Dar de 3×2 elevi? Cât va face de 3×2 mere? Dar de 3×2 Lei?

Atunci cât fac întotdeauna — orice am socoti — 3×2 ?

Generalizarea. $3 \times 2 = 6$. Elevii spun socoteala, de 2-3 ori individual și în cor. Apoi unul dictează, învățătorul scrie pe tablă, iar elevii pe tăblițe, socoteala învățată.

La fel se procedează și cu celelalte socoteli:

$$4 \times 2 = 8$$

$$5 \times 2 = 10$$

La sfârșit se citesc toate socotelile de pe tablă și de pe tăblițele școlărilor.

Aplicarea. Se șterge rezultatul înmulțirilor de pe tablă și după ce elevii au întors tăblițele pe cealaltă parte, sunt întrebați socotelile, în ordinea în care au fost scrise, apoi pe sărite.

Se dau probleme ușoare, cu socoteli de înmulțire, de rezolvat în clasă.

Acasă, vor scrie exerciții aplicative din cărțile lor de aritmetică.

Rădita Călin, inv.
Șc. de Aplicație, Sibiu.

Ceva despre educație*)

Dacă omul ar fi putut rămâne în stare de primitivitate ca toate vietățile ce trăesc libere, în mijlocul întinsei naturi, n'ar fi avut lipsă și nici n'ar fi fost posibil să fie supus acțiunii de educațiune în afară de aceea ce

și-ar fi făcut-o singur, ca individ, sub influența mediului natural în care ar fi vețuit și care ar fi fost în primul rând fizică, într-o foarte mică măsură intelectuală și aproape de loc morală.

*) Am consultat și citat adeseori pe: S. Noesgaard, S. Smlles și C. V. Buțureanu.

Dar cu toată părerea de rău a marilor decepțiuni de civilizație, cum a fost Rousseau, nici rămânerea și nici întoarcerea omului la starea țăceasta, n'au fost și nu sunt posibile.

Fiecare vietate își urmează cu sau fără voie, calea de dezvoltare și transformare, în limita legilor vieții organice, dela apariția și până la stângerea speciei căruia aparține. Omul prin construcția lui anatomică și prin celebritatea lui specifică, a fost fatal, ursit să devie o specie sociabilă prin nevoie căci prin sentiment și instinct tinde mereu să rupă lanțurile ce-l țin legat de semenii săi, și iarăși în mod fatal — ca consecință a sociabilității — a fost nevoit să ajungă la necesitatea educațiunii individuale și sociale. Prin aceasta se și deosebește de restul vietăților, care sunt supuse numai la adaptarea ce o primesc inconștient din afară de ele, pe când omul o face asupra lui și asupra altora, conștient și voit, căutând să se adapteze pe el mediului și pe acesta lui. Și cum el are conștiința clară de ființa lui fizică, intelectuală și morală, și-a aplicat întodeauna educatoare la fiecare din aceste părți ale ființei lui. Putem deci defini educațiunea astfel: Adaptarea fizică, intelectuală și morală conștientă și voită a individului și colectivității la viață cu scop și ideal determinat, fiindcă ea își schimbă mereu scopul și idealul ce trebuie dat vieții, care a variat în timp și spațiu la om în genere și la popoare în parte.

Dacă condițiile vieții se schimbă, omul trebuie studiat și educat în consecință. Pe individ se sprijină edificiul social, cum s'ar putea să nu i se facă educația lui după scopul și idealul societății?

Vieța are o mulțime de forme, o mulțime de idei de realizat. Suntem una din aceste idei.

Datoria noastră este de a ajuta natura în opera ei de bogăție și rodire. Educația nu este o corecțiune a naturii, ci un ajutor pe care îl dăm. Ea nu e o acțiune pe dinafară, ci una pe dinăuntru. Ea este o sugestie și nu o disciplină. Opera de educație constă în a forma sufletul individului. Ea trebuie să semene într'ânsul ideii, care ajungând obiceiuri de a cugeta și lucra, să-i hotărască mentalitatea și s'îi constituie caracterul. Omului nu-i este iertat să se oprească niciodată în dezvoltarea sa, ci să-și îmbogățească în fiecare zi personalitatea și să-și lărgească ființa sa.

Mulțumită educației, își datoresc națiile pământului ceiace sunt astăzi. Muncitori îndrăzneți și răbdători de toate felurile și de toate treptele, cultivatori de pământ, scobitori de mine, inventatori, exploatori, poeți, politicieni și filosofi, toți au primit mai mult sau mai puțin din sfântul și nesecatul izvor al educațiunii.

Toate popoarele — în toate timpurile — au făcut educația cetățenilor. Țările cu cea mai aleasă educație au înaintat, au cucerit și-au stăpânit lumea prin virtuțile cetățenilor lor. Cu cât un popor are o educație mai bună, cu atât va fi mai puternic, mai rezistent, mai sănătos, mai bun, mai cinstit, mai demn, mai muncitor și mai inteligent. Tendința tuturor popoarelor conștiente, este asigurarea unei cât mai bune educații, potrivită cu structura lor sufletească. Nici un popor n'a ajuns pe tărâmul educației apogeul, ba putem afirma că tocmai cele mai înaintate popoare recunosc mai mult cât de departe se află ele de idealul unei bune educații. Cu atât mai mult trebuie să simțim noi care suntem un popor tânăr, depărtarea la care ne aflăm de o educație ideală și să lucrăm în consecință.

N. Baltes

Inv. Ocna-Sibiului.

Răspuns „Planului de viitor”, din Nr. 1—2/1938.

Cartea la sate

„Cultura poporului fără cărți,
pentru dânsul nu se poate face”.
N. Iorga.

S'a scris, s'a vorbit destul de mult despre necesitatea legăturii între școală și sat prin bibliotecă. Toate școlile, sau mai precis marea lor majoritate au fost înzestrate cu biblioteci, de către Casa Școalelor mai mult sau mai puțin potrivite pentru săteni și de către Societatea culturală „Astra”.

Aceste comori de lumină, la cele mai multe școli stau îngropate în praf și pânze de pătanjen, sau bine îngrijite, frumos aliniată și legate, cu mirosul de cerneală dela tipar încă în ele, — formează un obiect de privit sau dovada la inspecții, că școala sau satul are bibliotecă.

În satul, în care funcționez ca învățător, am găsit și eu o bibliotecă — adormită. Avea 89 de volume, dăruite de Casa Școalelor, cu filele încă netăiate — și care se prezenta astfel: literatură pentru popor 17 volume; istorie 10 volume; religie 6 volume; agricultură 6 volume; igienă 6 volume; și știință și pedagogie 45 volume.

Poporul român este dornic de lumină, însă nu are gustul cititului dezvoltat și nu știe ce să citească.

Grija cea mare a celui ce alcătuiește bibliotecă pentru sat și a conducătorului de bibliotecă trebuie să fie la alegerea cărților. Nu tot ce se scrie pentru popor e înțeles de popor. Cartea trebuie să fie potrivită cu cititorul căruia i se adresează.

Înainte de a arăta rezultate și mijloacele întrebuințate de mine pentru a da viață bibliotecii, voi arăta situația actuală a cărților.

Biblioteca are astăzi un număr de 1069 volume repartizate astfel:

Tabloul Nr. 1.

Literatură	Istorie	Religie	Agricole	Calătorii	Artă și știință	Medicină și Igenă	Instr. civ. și legie țării
547	79	27	21	56	316	12	11

Aceste cărți sunt provenite dela:

Casa Școalelor 275 volume; Despărțământul județean „Astra” Sibiu 405 volume; diferiți donatori 24 volume și 300 volume și 65 reviste donate de dl Ioan Popescu-Popa, Inspector general în cooperatie, pe care le-am trimis cercului cultural local „Astra” cu următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

Cunoscând dragostea cu care membrii Asoc. culturale „Astra”, secțiunea Ghijasa de jos, de sub conducerea d-voastră, caută să se împărtășească din toate binefacerile acestei asociațiuni; iar din cercetarea făcută în catalogul bibliotecii ce secțiunea posedă, — cu ocazia venirii mele prin comuna D-Voastră, — am văzut că numărul cititorilor întrece cu mult numărul cărților, m'am hotărât să donez un număr de circa 300 volume, cărți și reviste din biblioteca mea personală, alese într'o măsură oarecare, pentru mintea și înțelegerea poporului.

Convins fiind că mica mea danie va spori numărul cetitorilor și va sădi în sufletul lor entuziasmul și dragostea pentru *neam și cultura românească*, doresc tuturor membrilor acestei secțiuni să urmeze cu și mai multă râvnă pe drumul pornit, iar d-voastră și colaboratorilor d-voastră vă urez să nu slăbiți puterea de muncă pe ogorul ce ați reușit a desțelini căci:

„Talpa țării, biata gloată,
„Ridica-veți din nevoi,
„Ridica-veți țara toată
„Ridica-vă-veți pe voi”

I. Popescu-Popa.
insp. general.

7 Octombrie 1936

În 1930 biblioteca nu avea nici un cititor din sat.

Am început cu metoda prea bine cunoscută colegilor; — le-am dus cartea acasă la ei.

În nopțile lungi de iarnă și mai ales Sâmbătă și Duminică seara, bărbații aveau obiceiul de a se aduna câte 10—15 inși la câte unul din ei, care avea casa mai ușoară, — fără copii mulți. Acolo discutau până pe la 12 noapte, vrute și nevrute, un fel de trecere de vreme. Am căutat să-i adun la școală; la chemarea mea, abia au răspuns câțiva tineri.

Nu m'am descurajat; am mers și eu la adunările lor; — am început cu cea mai apropiată de locuința mea. Luam cu mine poveștile lui Creangă, Ispirescu, Dulfu, Sfintele Amintiri și Spre Emaus de Pătrășcanu și alte cărți cu povești și colindam, în câte una sau două case unde erau adunați, în fiecare seară.

Intram în vorbă cu ei despre actualitățile zilei, mersul vremii, năcazuri gospodărești, — în care vreme eu învăteam în mână, făcând-o cât mai vizibilă, cartea din care voiam să le citesc.

Cunoaștem cu toții dorința și curiozitatea românului de a afla și ști totul; de aceea niciodată nu le-am cerut să asculte, că am să le citesc ceva; așteptam să-mi ceară.

Dela o vreme, mă întrebau ei ce carte e aceea.

— I-a, o carte de povești, am luat-o dela școală; mai citesc și eu în nopțile astea lungi, le răspundeam eu.

— Păi ce scrie acolo? întreba un altul.
— Povești cu împărați, smei, Feți Frumoși și zâne.

— Nu faci bine, d-le învățător, să ne citești și nouă o poveste din cartea cea?

De aici încolo, poarta sufletului ascultătorilor mei imi era deschisă de ei însăși; acum începea munca mea, de a hrăni aceste suflete cu lumina culturii, moralei și credinței.

Citeam o poveste; — o comentam cu ei, din care scoteam prin ei însuși, — o mulțime de sfaturi morale și îndemnuri frumoase, care în zeci de conferințe, rostite de mari artiști ai vorbei, nu ar fi putut să apropie aceste sfaturi morale de sufletele lor — ca acele scoase din povești chiar de ei, criticând sau laudând faptele eroilor din poveste.

Pentru a face un control asupra dorinței lor de carte, după un timp, nu mai m'am dus la adunări.

N'au trecut nici două seri și vecinul imi spune:

— Te-ai mâniat pe noi d-le învățător de nu mai vii să ne citești?

Și așa încet, încet, am ajuns a fi cerut cu cărțile mele de povești și în alte părți ale satului.

Erau zile, când ieșind dela școală, mă așteptau câte 3—4 săteni cerându-mi să merg în seara aceea la ei.

Aici voiam să ajung — cartea să fie cerută de ei; — și ajusesem după două luni.

Alegeam, dela școală, dintre elevi pe cei mai buni cititori și-i trimeteam cu cărți de povești pe care să le citească în șezătorile bărbaților.

Nu după mult timp, unii mi-au arătat nemulțumirea lor cu privire la cititul de către copii; spunându-mi că ei nu știu să le mai spună și de pe „delături” de poveste.

În sufletul meu simțiam cea mai mare bucurie că ajusesem acolo, — unde la început dădusem greș — să-i adun la școală.

Intr'o Duminică la ieșirea din biserică, fiecare gazdă de șezătoare imi cerea să merg la el seara.

Acum era momentul; le-am spus: „dacă voiți să vă citesc și să mă ascultați, eu nu mă pot împărți la toți — dar, d-voastră toți puteți veni la mine, la școală”.

Fără să mai am timp să le mai dau explicații au început să strige: „deseară la școală“! venim! venim!

Și așa am început șezătorile la școală — cu programe bine pregătite cu ajutorul colegei care a lucrat cu femeile în șezătoare ceace făceam eu cu bărbaiții, având sprijinul și al notarilor ce au trecut pe la primăria comunei și mai târziu al colegilor din postul III, noui înființate.

După fiecare șezătoare, care se ținea Sâmbăta seara și Dumineca după amiazi se făcea distribuția cărților din bibliotecă.

În primii ani nu se cereau decât cărțile cu povești.

Mai târziu începând cu absolvenții școlaei, au început să se ceară și cărți din alte domenii.

În anul 1936—37 preferința cititorilor se prezenta astfel:

1. Literatură și știință populară 210,60‰.
2. Agricultură 15.9 ‰.
3. Istorie 13.4 ‰.
4. Religie 12.2 ‰.

Din 1931 și până la 31 Martie 1938 numărul cititorilor se prezintă în modul următor: crește uimitor în anii 1931—1933, staționează în anii 1933—1934, crește în 1935—36, scade în 1936—1937.

Numărul scăzut al cititorilor în unii ani se datorește lipsei de cărți noi în bibliotecă.

Toate datele de mai sus reprezintă cititori dela 16 ani înainte.

E. Popescu.
inv.

N. R. Regretăm mult, că din lipsa de fonduri, nu am putut face clișeele graficelor anexate la acest articol, cari ar fi fost de o neprețuită valoare.

„Grădina Sacră” a satului

În toți anii s'a serbat ziua arborilor, cu acelaș ritual, dar cu efect tot mai puțin măgulitor, căci pe multe locuri mărciniții, cari trebuiesc înlocuiți cu pomi se întind tot mai mult pe frumosul trup al țării, ca o pecingine urâtă pe un trup de Făt-Frumos.

Ca o încercare de spiritualizare se impune „Grădina Sacră” a satului, ca un imperativ economic și național.

Pe locul viran din mijlocul satului meu, în cadrul unei serbări, am plantat în amintirea fiecărui erou câte un nuc, aninându-i tabla cu numele, creînd astfel „Grădina Sacră” a satului în spiritul „Pădurei Sacre” dela Mărășești.

Rezultatul e incalculabil din toate punctele de vedere și în special din punct de vedere moral și național.

În deniile Patimilor, mamele, văduvele și orfanii acestor eroi, cu chipul brăzdat de suferințe și cu ochii plânși, într'o nobilă iluminare, care numai iubirea și credința o poate da, în genunchi, cu capul rezimat de pomi, se rugau pentru ai lor, simbolizați în acei pomi, într'o stare de nedescris extaz mistic,

În revărsatul zorilor, ca și în amurgul înserărilor, mâini pioase îi udă, în Dumineca Floriilor fiecărui pom i-au pus mărtișoare (stâlpării), iar în noaptea sfântă a Prohodului, la fiecare licărea câte o luminare, ca tot atâtea stele de noroc ale neamului.

Un întreit cult: al arborilor, credinței și al eroilor; un cumul de credințe, cari se completează, echilibrează și se oficiază simultan cu o cucernicie sufletească fără precedent.

Cu grădinile sacre ale satelor actualizăm și trecem în mistica poporului ceva din mețemsihoza vechilor indieni și egipteni, cari credeau că sufletul omului după moarte, cel rău întră într'un șarpe sau câine, în ceva tot rău; iar a celui bun întră într'o floare sau pom, în ceva tot bun.

Deaceea „Grădinile Sacre” ale satelor sunt troițele verzi, sunt monumentele vii ale neamului.

Atunci când neamul acesta va simți că în fiecare pom suspină un suflet, meditează un spirit și în fiecare freamăt a acestor troițe verzi, monumente vii, e un mesaj divin dela cei dragi de pe celălalt tărâm, neamul acesta

va avea adevăratul cult al credinței, eroilor și arborilor.

Dealungul vremurilor „Grădinile Sacre” ale neamului vor rămâne ca o mărturie strigătoare la cer de suferințele și drepturile neamului asupra acestui românesc pământ.

În „Grădina Sacră” cu cât rădăcinile acestor pomi se vor înfițe tot mai adânc în țărâna trupurilor de eroi și cu cât florile lor îi vor troeni tot mai mult, cu atât mai mult în grădina sufletului românesc, amintirea lor sfântă se va înfițe tot mai adânc și florile recunoștinței neamului îi vor troeni tot mai mult și vor produce roade cât mai îmbelșugate.

Infiorată gura, când va mușca din fiecare poamă, va simți cuminecătura din însuși trupul lor și sângele vărsat.

Ea va fi minunea regenerării sufletului românesc. Învățători creați „Grădina Sacră” a satului, la umbra căruia să creșteți pe urmașii foștilor iobași într'o amară și clocotitoare ură față de prădătorii sufletului românesc; în amurgul înserărilor, ca și în revărsatul zorilor, învățați-i să împletească o smerită rugăciune pentru jertfiții neamului, cu fulgerile blestemului pentru schinjuitorii lor, căci numai așa sufletul acestui neam va vibra la cea dintâiu adiere și va fi apt asprelor chemări ale teribilului mâine.

Marin Iosof, inv.

Pagina tinerimii

Din activitatea Societății „Tinerimea Română”, secția județului Sibiu

Publicăm mai jos procesul-verbal și două lucrări, mai reușite, ale doi elevi de școală primară din județul Sibiu, cari luând parte și la concursul ținut în București, în ziua de 28 Aprilie c., au fost premiați, — dintre 4 trimiși 3 — și anume: Rațiu Hugo, elev școala prim. Nr. 5 Sibiu, Niculiu Ileana, elevă școala prim. de fete Regina Maria, Sibiu și elevul Martin Ioan, școala prim. din Cărpinoș, jud. Sibiu.

Proces-verbal.

Astăzi, 17 Aprilie 1938.

În conformitate cu dispozițiile cuprinse în adresele On. Societății „Tinerimea Română”, din București, de sub Nr. 442 din 18 Noembrie 1937, 14, din 3 Ianuarie 1938, 222, dela 1 Aprilie 1938 și 288, din 10 Aprilie 1938, s'au luat măsuri pentruca elevii din cl. IV-a și cl. VII-a dela școalele primare de stat din municipiul și județul Sibiu, să se prezinte la concursul „Tinerimii Române”. Concursul s'a ținut la școala primară Nr. 1 băieți din Sibiu.

Au fost prezenți următorii:

1. Dl Colonel Cămărașu Mihail, prefectul județului Sibiu, ca președinte al comisunii.
2. Dl profesor Ioan Popa, directorul liceului de băieți „Gh. Lazăr”, ca delegat al Soc. „Tinerimea Română”.
3. Dl Ioan Dragomir, revizor școlar al județului Sibiu. În comisiunea pentru corectarea lucrărilor și darea notelor

s'au fixat următorii: 1. Dl Samoilă Banciu, inv. la școala primară Nr. 5 din Sibiu, Dl Roman Dumitru, inv. la școala primară de stat din Sadu, D-nele Maria Creangă și Maria Maioreanu inv. la școala primară Nr. 1 fete „Regina Maria” din Sibiu.

2. Înainte de a se începe lucrările, elevii au asistat în sala festivă a școlăii la o scurtă serbare, care s'a început cu Imnul Regal, Rugăciunea „Tatăl nostru”, Deviza străjerilor. Dl Revizor școlar al județului Sibiu, Ioan Dragomir, a arătat însemnătatea acestui concurs al „Tinerimei Române” pentru școalele primare din județul Sibiu. Dl Director I. Popa, salută Corpul didactic și elevii în numele Soc. „Tinerimea Română”, iar Dl Colonel Cămărașu Mihail, prefectul județului Sibiu, face apel la toți, să caute a depune muncă conștientioasă pentru educarea tinerelor odrasle, să fie credincioși față de Țară și Tron.

S'a cântat „Imnul Străjerilor”.

3. Se constată că s'au prezentat la concurs 151 elevi. Dl Revizor școlar Ioan Dragomir, predă plicul Soc. „Tinerimei Române” D-lui Prefect al județului, unde sunt trecute subiectele pentru lucrări. Deschizându-se plicul se constată, că s'au dat 3 subiecte și anume:

1. Cum ne putem sluji Patria?
2. Ce ne leagă de țara noastră?
3. Ce înțelegeți voi prin cuvintele Devezii străjerești: Credință și Muncă pentru Țară și Rege?

S'a căzut de acord, ca să se dea elevilor întâiul subiect: *Cum ne putem sluji Patria?*

Lucrările scrise s'au terminat la ora 13'30.

Pentru a stimula și incuraja pe elevii prezentați la primul concurs al „Tinerimii Române” s'a dat fiecărui elev 3 broșuri, donate de societatea culturală „Astra”.

Comisia instituită procedând în ziua de 18 Aprilie c. la corectarea lucrărilor s'a găsit de cuviință, ca elevul Rațiu Hugo dela Școala primară Nr. 5 din Sibiu și eleva Niculiu Ileana, dela Școala primară Nr. 1 fete „Regina Maria” din Sibiu, cari au obținut nota 9 la lucrări, precum și elevii Martin Ioan elev de clasa VII-a dela Școala primară de Stat din Cărpiniș, care a obținut la lucrare nota 8 și eleva Muntoiu Ana din cl. VII-a dela Școala primară de Stat din Rășinari, care a obținut la lucrare nota 9, să fie trimiși la Concursul „Tinerimii Române” care se ține la București în ziua de 28 Aprilie c.

Tot asemenea s'a decis ca alți 13 elevi, cari au obținut notele de 8 și 9 la lucrări, să fie premiați cu cărți donate de „Astra”.

Cu acestea procesul verbal se încheie și subscrie.

Prefectul județului: Deleg. Soc. „Tin. Română”:
ss. Col. M. Cămărașu, ss. Ioan Popa,
ca preș. al Com. dir. Lic. de băieți „Gh. Lazăr”.

Revizor școlar al jud. Sibiu:

ss. I. Dragomir.

Membrii Comisiunii:

ss. Samoilă Banciu. ss. Maria Creangă.
ss. Maria Maioreanu. ss. Dimitrie D. Roman.

Două lucrări ale elevilor premiați.

I.

Copie

Martin Ioan, clasa VII.
com. Cărpiniș, județul Sibiu.

Cum ne putem sluji Patria?

dată la Concursul „Tinerimii Române” din Municipiul și județul Sibiu, la 17 Aprilie 1938.

România a avut norocul să locuiască pe un pământ foarte bogat și rodnic. Are tot felul de bogății, în sol, subsol și pe suprafața pământului. Cel mai sfânt dar pe care l-a dăruit Dumnezeu Românului este „Patria”. Ce este Patria? Ea este pământul scump, pe care moșii și strămoșii noștri și-au vărsat sângele lor, lăsându-ni-l nouă să trăim în pace și liniște. Precum moșii și strămoșii noștri au știut să se lupte cu dușmanii, pentru a-și apăra țara, tot așa și noi, avem datoria să luptăm până 'n ultima picătură de sânge și numai atunci putem spune că om fi bravi ostași ai României.

Să fim viteji ca Decebal, drepti ca Traian căci numai atunci vom fi slujitorii Patriei.

Neamul nostru se ridică prin: credință, vitejie, muncă, știință de carte și „străjerie”. Străjeria a înființat-o M. S. Regele Carol al II-lea. Străjerul în străjerie învață numai lucruri frumoase și întăritoare corpului. Să ne învățăm viteji de mici străjeri; chemându-ne țara la luptă, să ne lăsăm părinții acasă și plugul în brazdă, în loc de sapă sau de coasă să luăm arma în mână și cu bărbăție să strigăm: pe aici nu se trece!

Românul este iubitor de țară și răbdător, așa spun niște cuvinte ale lui M. S. Regele Ferdinand I-ju.

„Cum va fi tineretul nostru de astăzi.
Așa va fi România de mâine!

Sănătate!

II.

Copie.

Niculiu Ileana, elevă în cl. IV-a primară Nr. 1 „Regina Maria” Sibiu.

Cum ne putem sluji Patria?

Lucrare dată la Concursul „Tinerimii Române” din Municipiul și județul Sibiu, la 17 Aprilie 1938.

Patria noastră este România. Ea este una din cele mai bogate țări din lume. România

are un Rege bun, înțelept și cu multă iubire de țară. Pe Regele nostru îl chiamă M. S. Regele Carol al II-lea.

Patria, ne-o putem iubi prin fapte bune. Așa: în prezent, prin silința de a învăța la școală. După aceia: De a ezeceuta toate ordinele ce ni se dau la străjerie, de mai marii noștri, cari sunt foarte folositoare. A fi cu inimă bună, a ajuta pe colegii tăi, la lecții, de a-i da haine dacă sunt mai săraci, este tot o iubire de Patrie. De a îngriji plantele, florile și animalele, la fel, este tot iubirea de patrie.

Deviza străjeriei și străjerului este: Credință și muncă pentru Țară și Rege! Să vedem cum, putem sluji devizei: Prin credință putem sluji școlăii și străjeriei. Și deviza slujește, la rândul ei Patriei.

Așa și cu Dumnezeu înainte putem sluji Patriei!

Sănătate!

De încheiere amintim, că cei 151 elevi au fost aduși numai din 36 școli primare ale județului, iar restul de 70 școli primare nu au trimis elevi, ceea ce dovedește, că dintre mulți chemați, puțini au ținut să fie și aleși.

Pagina „Străjerului“

Sunați clopote, sunați!

Piesă radiofonică în trei acte

de **Aurel Popa Oprea**, inv. Sadu-Sibiu.

PERSOANELE:

1. Mama Maria	6. Costică
2. Moș Grigore.	7. Notarul.
3. General Moșoiu.	8. Lenuța.
4. Ionică.	9. Un jandarm.
5. Mătușa Elena.	10. Popor, copii.

ACTUL I.

(Acțiunea se petrece în timpul războiului).
(S'aud clopotele bisericii).

Mama Maria: (În casă, spunând duios). Sună clopotele. Un sunet dulce. Mai dulce ca niciodată. Sună frumos. De-acum ele nu vor mai trimite aceste sunete dulci sufletului nostru.

Fără milă vor fi duse, duse de acești nemți și unguri, ce vor să facă gloanțe din ele. Pentru ei să și le facă dacă vor gloanțe din clopote, dar nu pentru frații noștri, ce vor să treacă Carpații pentru desrobirea noastră.

Ionică: (Venind spre mama lui). Mamă? De ce trag clopotele atât de jalnic, acum în ameaza mare? S'a întâmplat ceva în sat?

Mama Maria: Nu Ionică. Va fi ultimul lor sunet. Ascultă-l bine. Vor fi duse de nemți și unguri, să facă gloanțe din ele.

Nu s'au mulțumit numai cu frații, părinții și copiii noștri, acum ne duc și clopotele, semnul legăturii noastre cu Dumnezeu. Mângâierea inimilor noastre pustii.

Căldura sufletului nostru, la sunetul căruia veneam în fața Sf. icoane, cerând milă și ajutor, pentru izbăvirea neamului nostru românesc.

Ionică: Dar bine, mamă, până acolo merge ura dușmanilor, că am ajuns să ne jefuiesc și bisericile?

Mama Maria: Ai dreptate copilul meu, dar cine li se poate împotrivi.

Ionică: De ce nu sunt eu mai mare; că ași sări să le apăr. Dar totuși, vreau să fac și eu ceva... Să mergem mamă spre biserică.

Mama Maria: Să mergem.

Costică: (Dintr'un grup de băieți). Vino mai iute, Ionică! Că uite, vor să ne fure clopotele dela biserică. Glasul inimii și sufletului nostru pustiu.

Ionică: Știu, fraților. Ne vor fura ei clopotele, dar inima din noi nu ne-o pot fura.

Costică: (Zărind fetele cari merg cu flori spre școală). Uitați fraților! Sorioarele noastre se duc cu flori la școală.

Ionică: Să mergem și noi, deși suntem mai mari și să împodobim carul.

Toți: Vorbești ca un om mare, Ionică! Mergem. (Pornesc spre școală, în timp ce fetele în murmur cântă prima strofă din: „Deșteaptă-te Române“).

Ionică: (Auzind cântecul). Câtă iubire, câtă dragoste și la sorioarele noastre. Ascultați cât de frumos mai cântă Marșul Deșteptării.

Toți: Ca niciodată.

Ionică: (Ajuns lângă ele). Cântați fetelor, din inimă și suflet, cântați! Atât mai avem; cântecul. Cu el să ne mai îndulcim amarul.

Lenuța: Voi nu cântați cu noi, Ionică?

Ionică: Toți românii cântă la auzul acestui cântec al deșteptării noastre. Cântați români, cântați cu mic cu mare!

(Se cântă strofa doua cu voce plină).

Ionică: (Către Costică). Costică! Du-te de găsește pe mama și spune-i să ne strige și pe noi când vor arunca nemții clopotele.

Costică: Bine, Ionică.

Ionică: Dar uitate, ce cununite frumoase ați mai făcut voi fetelor!

Lenuța: Da, dar tu nu ne spui că ai împodobit un jug atât de frumos.

Toți: Tare frumos.

Lenuța: Dar crucea de flori din fața lui, ce va fi!

Ionică: (Tare). Această cruce, va fi semnul biruinței neamului nostru, și-a credinței noastre strămoșești.

Moș Grigore: Dar ce faceți voi aici îngerașilor?

Toți: Împodobim carul Moș Grigore!

Moș Grigore: Câtă durere în sufletul meu, Doamne! Câtă jale nu simte inima mea când mă gândesc că acum 40 și mai bine de ani, aceste mâini ce acum îmi tremură de anii suferinței, alergau și ele cu flori, atunci când am adus la Sf. biserică aceste clopote. Și-acum mi-e dat să văd și răpirea lor.

Dumnezeule! Nu uita acest neam a cărui suferință o cunoști. Dă Doamne, ca această cruce de flori, să facă și de data aceasta o minune pentru neamul meu.

Mama Maria: Ionică! Ingerașilor! Veniți de vedeți cum vor fi aruncate clopotele!

(S'aude un sunet înăbușit. Gălăgie, plâns, apoi o tăcere mormântală).

Un jandarm: (Care nu vorbește bine românește). Așee! Ve uitațe la ele cum au chezut? Nu ajute la noi nimenea se ducem la car?

Hai și tu moi butrinule nu mai sta acolo de fecutu la cruci.

Moș Grigore: Bine d-lor jindari, dacă mă siliți viu; că tot eu am ajutat și când le-am ridicat sus. Văd că mi-e dat să ajut și la furtul lor.

Jandarmul: Ce zice? Furt? Na furt! Mai vrei furt? (Jandarmul lovește pe Moș Grigore. Protest, gălăgie, vociferări).

Jandarmul: Na moi, tute lumea napoi. Nu mai este ale vostru, ale nostru. Hai moi mune odată.

Mama Maria: (Tare). Dacă ni l-ați furat, pe Dumnezeu nu ni-l mai puteți fura. Cu noi este Dumnezeu. (Corul cântă rugăciunea „Cu noi este Dumnezeu“).

Ionică: (Către ceilalți băieți.) Să mergem fraților și să însoțim carul până sus în deal.

Toți: Să mergem, să mergem!

(Tropot de car pe drum, vorbe neînțelese).

Ionică: Iată-ne ajunși și 'n deal. Să mai aruncăm o privire spre clopotele din car. Să zicem o rugăciune pe această movilă, și să ne întoarcem spre sat.

(Toți îngenunchează și spun încet rugăciunea: „Tatăl Nostru“, în timp ce Ionică, rostește următoarele cuvinte):

Fii, clopot blând și milostiv, ca și sunetul tău. Gloanțe de se vor face din tine, tu să nu lovești trupurile părinților noștri cari te-au plâns cu atâtea lacrimi.

Treci pe deasupra frunții lor, înseninându-le sufletul și inima, întărește-le credința și nădejdea în viitorul neamului nostru.

Iar Tu Doamne, apără-i sub scutul Tău, adu-ni-i acasă tot în sunete de clopote, dar sănătoși, veseli și biruitori.

ACTUL II.

(Tot satul se odihnește).

Mama Maria: (Terminând rugăciunea). Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea; a Tatălui și-a Fiului și-a Sf. Duh, Amin!

Ce trist pare satul. Toată lumea acum doarme, ca după o muncă grea și istovitoare. (S'aude somnul copilașilor).

Bieții copilași, cum dorm ei de dulce și frumos. S'au obosit sărăcuții alergând toată ziua prin sat.

Dar Ionică, pare a vorbi cu cineva în vis.

Ionică: (Visând). Camarazi!... Văd că sunteți români, frați de-ai noștrii. Unde por-

niși în marș așa grăbit și cu atâta dragoste în sufletul vostru ?

Nu mă luați și pe mine? Vreau să viu și eu cu voi, să-mi apăr patria și neamul. Nu mă luați ?

Dar pe tata nu l-ați văzut? A fost luat de Unguri, și dus să moară pentru împărați și neam străin.

De-l veți vedea, spuneți-i să nu vă omoare, că sunteți frați de-un sânge și de-o lege. Dar nici voi pe el.

Ce spuneți? Ne vom uni? Când?

(Ionică se trezește).

Mama Maria: Ce-ai visat Ionică? Cu cine vorbeai?

Ionică: Un vis frumos mamă. Vorbeam cu soldați români.

(Ionică sub impresia visului).

„Dela Nistru pân' la Tisa și din Dunăre la mare, un neam vom fi, o țară și un rege vom avea cu toții”.

Mama Maria: Acesta-i visul Ionică?

Ionică: Da, mamă.

Mama Maria: Frumos vis! Ajută-ne Doamne, să putem vedea și această mare zi, a neamului nostru...

Ionică: Dar când s'a și luminat de ziuă?

Mama Maria: De mult odorul mamei!

Ionică: Atunci mă scol de grabă. Vreau să-mi văd prietenii. Astăzi vom avea și mai mult de lucru. Auzi-i că vin.

Costică: (Cu toți băieții). Bună dimineața, Ionică! Am venit să-ți spunem ce mai e nou prin sat.

Ionică: Bună să vă fie inima.

Costică: Ionică? Ști că dl notar împreună cu jandarmii de Unguri, s'au dus prin sat și-au ridicat din fiecare casă câte ceva? Dela Mitruț a lui Hâmbășan a luat vaca din gura celor opt copilași.

Dela voi n'a luat nimeni nimic?

Ionică: N'a luat până acum. (Se zăresc intrând notarul cu jandarmii).

Ionică: Dar iată-i că vin!

Notaral: Ascultă Mario, unde vă este vaca? S'o aduci acum la curtea comunei. Așa am ordin. Dar lemnele astea de unde le ai?

Mama Maria: Le-a strâns bărbatul meu, înainte de-a merge pe front. Și pe acestea

vreți să mi le mai luați? Nu vă e destul că-mi luați hrana din gura copilașilor?

Jandarmul: Lase gura moi, che mute la tine falcile. (Jandarmul scoate animalul din curte).

Mama Maria: Oameni fără inimă și suflet de creștin.

(Un bombardament cuprinde satul din toate părțile. Șuerături de gloanțe urmate cu bubuituri de tun).

Mama Maria: Unde sunteți îngerașilor? Auziți? Focul e deasupra noastră. Ce ne facem? Unde să fugim? Satul e în flăcări. numai un fum negru mai vezi ridicându-se din el. (Copiii sunt speriați).

Nu vă speriați dragii mei. Luați ceva hăinuțe mai groase cu voi și să fugim la unchiul vostru... Sunteți gata?

Copiii: Gata.

Mama Maria: Acum fără frică și după mine pe lângă zidul caselor. (Bubuiturile se aud mereu).

Încă puțin și ajungem la adăpost... Am ajuns. Bate 'n poartă, Ionică!

Mătușa Elena: Cine-i?

Mama Maria: Noi! Deschide!

Mătușa Elena: Dar bine soră dragă, cum ai plecat cu atâți copilași după tine prin focul acesta?

Mama Maria: Cu Dumnezeu și îngerii lui am plecat.

Mătușa Elena: Mari sunt minunile Tale, Doamne. Acum, în fugă spre adăpostul din fundul grădinii. De-acolo nu mai ieșim până nu se termină lupta.

(Bubuiturile sunt tot mai rărite).

Mama Maria: (Obosită). Par'că au mai încetat luptele. Să mai ieșim puțin la lumina zilei, că de-atâta întunec, nici nu mai vedem cu ochii. Câtă liniște!... Dar ia uitați-vă de aici, din dealul acesta peste sat. El este sau e altul.

Nici un foșnet, nici o mișcare. Din șurile de lemn, fumul tot se mai ridică. Iar casele ce scobite sunt de oțelul gloanțelor. Până și pădurea din fața satului, stă plecată și retezată de vârfuri și frunze, gata a se preda în mâinile învingătorului. Să mergem, să vedem, ce ne-a mai rămas de casele... noastre.

(Mama Maria împreună cu copilașii, pornesc cu multă frică spre casă. Ajunși, se oprește în loc și zice):

Cât jaf, câtă stricăciune. Nu mai avem nimic. Ce ne facem! Dar să nu ne pierdem nădejdea. Tot mai avem ceva; avem ce-i mai scump: Vieța...

(În timpul acesta, Ionică a fugit să mai afle noutăți de prin sat).

Mama Maria: Ionică! Ionică! Unde-ai și pierit din ochii mei?

Ionică: (Gâfâind și plin de bucurie). Mamă scumpă! Să-ți spun, să-ți spun; de-ar da Domnul, să fie adevărat ce-am auzit eu acum dela părintele Bunea.

Vin Români! N'ai văzut acei soldați străini cu săbiile cât pușca de mari, cum o luau la fugă?

Ungurii și Nemții au fost înfrânți de frații noștri. Vor veni acum în comună. Noi cu ce-i vom primi, mamă?

Mama Maria: Cu sufletul și inima noastră de frate și român.

Costică: (Cu mai mulți băieți). Unde ești, Ionică? Vino să-ți spun o mare bucurie. Tot satul se pregătește pentru primirea ostașilor români.

Iată-i, cum se strâng depe acele dealuri și pornesc în marș voinicesc spre sat. Părintele Bunea, spune că-i armata condusă de dl

General Moșoiu, de care ne-a povestit ceva dl învățător Drăghici înainte de a merge pe front.

Ionică: Bine fraților! La lucru atunci. Cu drapele, cu flori și cu ce mai avem de-ale gurii, să le ieșim întru întâmpinare.

(Un cântec auzit din depărtare. Corul cântă „Doina lui Moșoiu”).

G.-ral Moșoiu: (Primit în urale și strigăte de bucurie). Ochii, îmi sunt plini de lacrimi. Bucuria noastră e nespus de mare. Frați de-ai mei, frați de-a noștri, cari a-ți suferit alături de noi atâtea suferinți și stăpâniri străine, a sosit ceasul desrobirii neamului

Iar voi femei văduve și părăsite de soții și copiii voștri, nu mai plângeți; ci credeți în ziua de mâine, în care va răsări soarele dreptății noastre.

Au căzut mulți români pe aceste plaiuri și vor mai cădea încă. Răsboiul nu s'a terminat, dar biruința, va fi a noastră.

Unirea neamului, visul cel de veacuri, îl doream cu toții, va fi în curând un fapt implinit.

Tot poporul: Ajută-ne Doamne, să vedem și această zi mare și sfântă.

Costică: (Către Ionică și cei din jur). Fraților, acum o horă cu toți soldații, să moară de necaz dușmanii noștri.

(Corul cântă „Hora Străjerilor”). (Va urma.)

Lucrări manuale trimise în vederea expoziției străjerești pe țară

În urma dispozițiilor luate de On. Comandament al „Străjii Țării”, în urma invitațiilor făcute de dl Revizor școlar Ioan Dragomir, în calitate de Comandant al Legiunii de străjeri din județul Sibiu, școalele primare, au prezentat la Sibiu, obiecte lucrate atât de elevi cât și de eleve.

Acum întocmai ca și la concursul „Tinerimii Române” au prezentat obiecte 27 școale primare, din 106, câte avem în județ. Este un semn de întrebare pe care-l punem, pentru ce nu au prezentat lucrări și celelalte școale. Deasemenea se evidențiază mai mult lucrările fetelor, decât a băieților.

Lucrările aduse au fost selecționate de dl I. C. Petrescu, inspector la Straja Țării

și expediate la București, pentru a face parte la expoziția „Străjii Țării”. Dl Inspector I. C. Petrescu, scrie cuvinte măgulitoare privitor la obiectele prezentate ca de ex.: „sunt cât se poate de frumoase. Mă bucur că școalele primare au fost la înălțime. Cele mai calde felicitări, pentru munca rodnică cu rezultate atât de admirabile”.

Noi însă nu am arătat d-lui Inspector Petrescu, că alte 79 școale primare n'au prezentat nici un obiect. Și, Doamne, cât ar fi fost de frumos, când județul Sibiu, s'ar fi găsit la această expoziție printre cele dintâi județe, dacă toți erau la datorie. Să sperăm într'o îndreptare?!

FOLCLOR și ARTA POPULARĂ

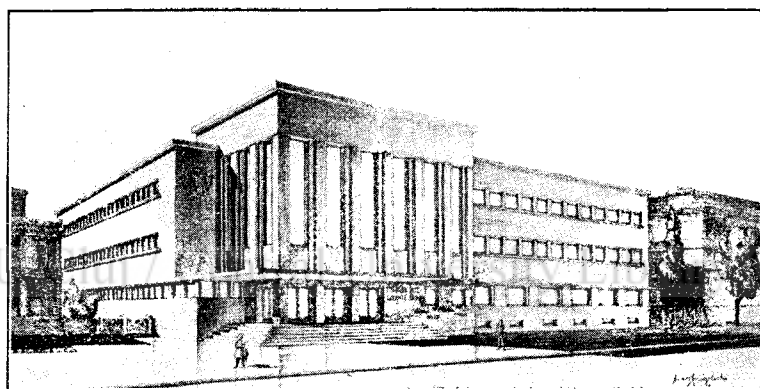
Strigături din Avrig

*Scumpu-i Doamne norocu,
Nu răsare 'n tot locu,
Că răsare peste mare
Și s'alege cine-l are.*

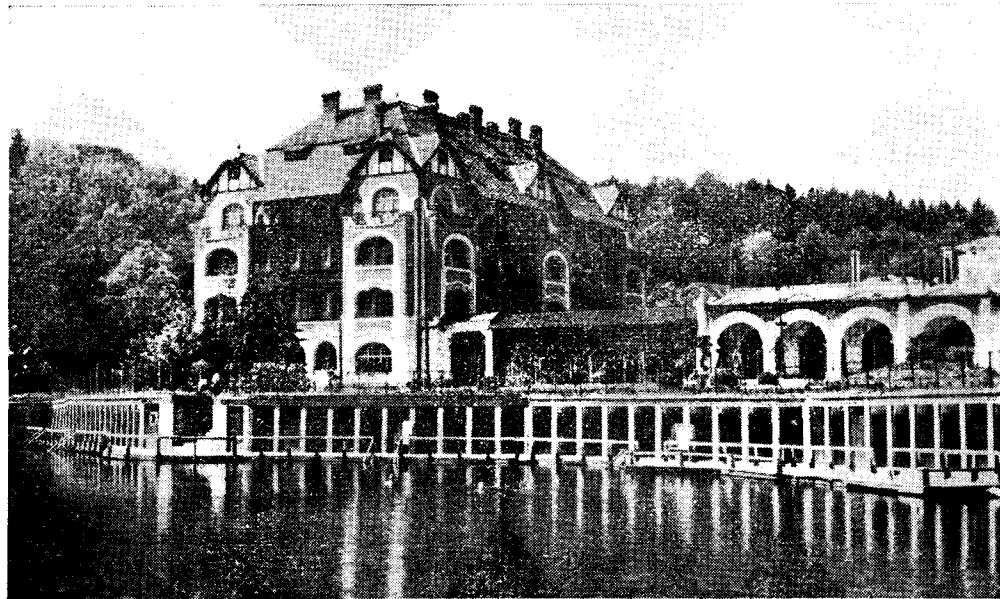
*Nu te uita lele lung
Că n'am coarne să te 'mpung,
Nu te uita lele larg
Că n'am coarne să te sparg.*

*Ieri mi-a fost lumea pe mână
N'am știut de ce e bună,
Astăzi de o-ași mai avea,
Ași ști ce să fac cu ea.*

Din colecția : *G. Răduțiu.*

Noul edificiu al liceului de fete „Domnița Ileana” din Sibiu. (In construcție).

Băile Ocna-Sibiului.

RECENSII

C. Loghin: Antologia literaturii române pentru bacalaureat. Vol. I: Literatura populară, religioasă, istorică, Văcăreștii, Cârlova, latiniștii și Alexandrescu, Vol. II: Kogălniceanu, Bălcescu, Negruzzi, Russo și Alexandri, Vol. V: Delavrancea, Coșbuc, Iosif, Cerna, Goga, Zamfirescu. Ed. Mitr. Silvestru Cernăuți, 1938 pp. 326, 334, 319, Lei 80+80+80.

Harnicul profesor de Limba română dela Cernăuți își propune să ne dea într'o serie de 4—5 volume părțile caracteristice ale literaturii noastre, absolut necesare elevilor, care se prezintă la examenul de bacalaureat. Orientându-se în orânduirea materialului după programa analitică în vigoare ne dă, în afară de probele literare, o scurtă biografie și bibliografia scriitorului. Unele capitole de lectură de o mai puțină importanță sunt rezumate pentru a nu mări numărul paginilor în mod inutil.

Rolul practic al unor astfel de antologii este în primul rând de ordin material. Elevul nu-și poate face rost pentru lectura sa de toate cărțile pe care trebuie să le citească; o antologie îl scutește de cheltueli bănești ce-i întrec puterile lui. În rândul al doilea îi dă o orientare și asupra părților esențiale și caracteristice din cutare sau cutare scriere, lucru pe care singur ar fi fost incapabil să-l facă.

Lucrarea e nimerită și pentru învățătorii noștri nu numai în vederea examenelor ci și pentru lectura anumitor părți din clasicii noștri la șezătorile școlare.

Gh. Tulbure: Mitropolitul Șaguna, opera literară, scrisori pastorale, circulări școlare, diverse.

Ed. Tipografia Arhidiecezană, Sibiu 1938 pp. X+458 Lei 170.

E o constatare de toate zilele că marele mitropolit A. Șaguna n'a fost numai un mare ierarh. Pentru Românii ardeleni din epoca dela 1846—1873 el a fost marele luptător politic care a câștigat nației sale drepturi dorite de veacuri, neîntrecutul reformator și muncitor pe tărâmul școlar și cultural, iscusitul îndrumător în cele economice. În toate aceste directive a muncit călăuzit de idealurile permanente ale neamului.

Din biografiile de până aci, foarte temeinic lucrate de altfel, personalitatea lui Șaguna se conturează aproape numai pe la-

tura politică. Autorul vrea în opera de față să scoată la lumină aspectul de *scriitor bisericesc, păstor duhovnicesc și îndrumător al culturii*. E o lucrare concepută înainte de aceasta cu trei decenii, care din cauza împrejurărilor abia acum a reușit să vadă lumina.

Cuprinde un studiu temeinic asupra: a) *operei literare* a lui Șaguna ca scrieri polemice, drept bisericesc, istoria bisericească, cuvântări bisericești, studii pastorale, etc.; b) *scrisori pastorale*; c) *circulări școlare*, din care se desprinde nu numai starea școlilor noastre de pe acele vremuri ci și priceperea și munca titanică a marelui mitropolit în organizarea învățământului primar și în îndrumarea culturii poporului.

Studiul acesta e urmat de reproducerea circulărilor și pastoralelor mai însemnate ale lui Șaguna, în peste 324 pagini.

Nicăiri nu s'a studiat atât de amănunțit starea învățământului primar din epoca lui Șaguna și munca acestuia pentru ridicarea lui. Dascălimea noastră de pe aceste meleaguri ar putea cunoaște și învăța multe din citirea acestei lucrări.

Dr. Heinz Brandsch, Pedagogi români contemporani, Vol. I în românește de V. Beneș. Biblioteca învățătorilor Nr. 8, ed. revistei Satul și școala, Cluj 1938 pp. 191, Lei 30.

Di H. B., directorul Școlii Normale profesionale evanghelice (săsești) din Sighișoara, a publicat în revista „Schule und Leben” condusă tot de D-sa o serie de articole asupra personalităților pedagogice române. Conducătorii revistei „Satul și Școala” apreciind deoparte valoarea acestor articole, de alta însemnătatea practică pentru lumea noastră școlară, a găsit cu cale să traducă și să publice articolele d-lui H. B.

Pedagogii studiați sunt: Spiru C. Haret, G. S. Antonescu, Onisifor Ghibu, Vladimir Ghidionescu, Ștefan Bărsănescu, I. Găvănescu, Constantin Narly. E o încercare serioasă, bazată științific de a pune la curent publicul german dela noi și din Germania cu mișcarea pedagogică românească.

Intru cât în românește nu avem o lucrare de sinteză a pedagogilor români, ba unii dintre ei nici măcar studiați nu sunt, fără îndoială că traducerea e binevenită.

Constantin Moscu, Istoria Didacticii la Români, I. Metodele de predare a scris-titului.

Ed. revistei „Pedagogia experimentală” de sub direcția d-lui Dr. G. Tăbăcaru, Bacău, 1938 pp. 96, Lei 35.

Cartea este o continuare a Istoriei Pedagogiei românești scrisă de autor în colaborare cu dl prof. Gr. Tăbăcaru.

O istorie a metodelor de predare în învățământul nostru ne poate aduce pe lângă cunoașterea problemelor didactice dela noi cu influențele lor străine și o orientare dintre cele mai prețioase. Deocamdată în lucrarea de față autorul ne dă numai istoricul metodelor de predare a scris-cititului promițându-ne continuarea pentru alte lucrări. După un scurt istoric al educației din trecutul nostru, pe care o leagă de religia geto-dacă și creștinism legându-o de slavonism intră în istoria școalelor noastre. Aici leagă fiecare epocă de câte o metodă de predare. Prima metodă, în această ordine de idei, ar fi legată de epoca bucoavelor și ar consta în *metoda slovenirei*, care a stăpânit în școala de dincoace și cea de dincolo de Carpați și în prima jumătate a secolului al XXIX-lea. I-ar urma *metoda fonetică* susținută la noi de A. Velini, S. Bărnuțiu etc. apoi *metoda scriptolegă* reprezentată prin Z. Boiu, V. Petri, Șt. Popp, etc., a *cuvintelor normale*, cunoscută și sub numele de metodă integrală, propagată de Dr. P. Șpan, G. B. Duică, I. Nisipeanu etc., *metoda fonomimică și a sunetelor vii* adoptată de Gh. D. Boeriu și Codrea, și în fine *metoda globală*, a d-lui Gr. Tăbăcaru.

E o încercare de a îngloba abecedarele și pe autorii lor, atâtea câte au apărut la noi în metodele cunoscute din Istoria Didacticii universale. Bazată pe un material bogat expusă sistematic poate forma un punct de orientare pentru oricine se interesează de astfel de probleme.

N. Regman: Figuri din trecutul cultural al Ardealului. Bibl. „Popasuri Duhovnicești”, Sibiu, 1938, Tip. Arhiepiscopiei, pag. 35, Lei 15.

Se evocă două figuri alese ale trecutului nostru cultural, Gh. Lazăr și Mitropolitul Andrei Șaguna; acesta din urmă sub aspectul întreit de călugăr, arhiereu și mitropolit.

Describe într-un stil plin de imagini vii, ele ne apar în toată plenitudinea elanului lor de redeșteptători ai românismului din Ardeal.

Anchetă monografică în comuna Belinț. Ed. Institutul social Banat-Crișana, Timișoara, Tip. Românească 1938, p. V+412.

E o încercare monografică, care se încadrează în preocupările sociologice ale d-lui Prof. D. Gusti, dela Universitatea din București. Munca pe care Institutul social Banat-Crișana o desvoltă în acea regiune a țării noastre e destul de bine cunoscută. El nu urmărește numai o cunoaștere a realităților de acolo, ci și o îndreptare a lor. Problema capitală e procesul depopulării, care se accentuează din ce în ce mai mult.

Cartea e rezultatul cercetărilor la fața locului a unui grup de monografiști din toate ramurile profesionale: profesori, ingineri, medici etc. Fiecare în ramura lui a cercetat situația în satul respectiv făcându-și raportul. Rapoartele alcătuiesc monografia însăși.

Bine documentată și sistematic scrisă, cartea poate fi folosită ca îndrumătoare pentru cei ce doresc să întreprindă astfel de cercetări.

Aurelian Sacerdoțeanu. Predosloviile cărților românești. Vol. I, 1508--1647, Tip. „Presa”, București, 1938, pag. 132, Lei 60.

„Bibliografia românească veche” carte lucrată de I. Bianu și Nerva Hodoș, e o lucrare monumentală făcută pentru specialiști și care nu stă la îndemâna celor mulți. Ori nevoia de a cunoaște cărțile noastre vechi în conținutul lor, în special precuvântările, care sunt originale, e simțită nu numai în școală ci și afară de ea. Dl A. S., ne dă într-o colecție simplă și la îndemâna oricui predosloviile cărților românești apărute între anii 1508 și 1647. În volumele următoare intenționează să continue cu celelalte.

Aceste predoslovii sunt însoțite și de lámuririle necesare înțelegerii lor. E o carte instructivă și plăcută pentru oricine.

Analele de Psihologie, vol IV., director C. Rădulescu-Motru. Ed. Societatea Română de cercetări psihologice, București, 1937, pag. 486, Lei 220.

Volumul anual al acestei reviste aduce un bogat material de cercetări psihologice semnat de cercetători aleși în acest domeniu. Semnalăm pe cele cari ne interesează mai deaproape:

1. *Noui cercetări asupra timpului*, de C. Rădulescu-Motru, în care se caută o nouă explicare a timpului legată de constituția psiho-fiziologică a indivizilor și popoarelor.

2. *Turburările conduitei și caracterului copilului*, de Jean Wintsch. Încearcă să stabilească o legătură între teoria lui Freud, a regulărilor și aceea a lui Pavlov a reflexelor condiționate considerându-le ca două fenomene psihice condiționate una de alta în comportamentul copilului.

3. *Eidetismul și importanța sa psihologică și pedagogică*, de M. Dimitroff.

Fenomenul eidetismului normal ajută copilului la memorizări, cel violent însă îl face visător.

4. *Influența alcoolismului părinților asupra succeselor școlare și asupra nivelului intelectual al copiilor*, de Dr. N. Pojoga, I. Popovici, L. Popovici.

Găsește un raport direct între copiii părinților alcoolici și debilitatea școlară pronunțată. Aceasta ar fi un rezultat nu al eredității patologice ci a unei influențe directe și specifice a alcoolismului părinților.

În afara acestora revista mai cuprinde un capitol voluminos de recenzii referitoare la cărțile românești și străine.

Buletinul Societății de Psihologie medicală-Sibiu, Vol. 4, 1937, Institutul de arte grafice „Dacia Traiană”, 1937, pag. 76.

Societatea de psihologie medicală de sub conducerea d-lui inspector general sanitar Dr. Gh. Preda își mărește la răbojul activității sale și această publicație care apare de două ori pe an.

În numărul de față cuprinde pe lângă articolul bazat pe vaste cercetări experimentale ale d-lui Dr. Gh. Preda despre *Aplicațiile psihologiei experimentale în domeniul igienei și profilaxiei mintale*, articole prezentate sub formă de rapoarte, celui de-al 4-lea congres internațional de psihoterapie ținut la Paris în Iulie 1937, congresului internațional de psihiatrie infantilă ținut la Paris în 1937 și la International Conference on Fever Therapy-College of Physicians and Surgeons—Columbia University, America. Articolele sunt semnate de Dr. Gh. Preda, Dr. L. Ionașiu, Dr. Stoenescu, Dr. Lungu, S. Cupcea, etc.

Remarcăm articolul d-lui Dr. C. Lungu, despre *Raportul dintre inteligență și starea de nutriție* în care se constată că subnutriția provoacă oboseală mai de timpuriu fără a influența direct inteligența.

Revista de Psihologie teoretică și aplicată, director prof. Fl. Ștefănescu-Goangă, Vol. I. Nr. 1, Ianuarie-Martie 1938, Ed. Institutul de Psihologie al Universității, Cluj, str. Regală 29.

Publicațiile Institutului de psihologie dela Cluj sunt arhicunoscute în lumea noastră dăscălească. Prin ele a informat lumea româ-

nească asupra mișcării în domeniul psihologiei contemporane, a împământenit metoda experimentală și statistică la noi în țară și a elaborat o serie de teste, chestionare și fișe necesare cunoașterii individualității. În vederea intensificării acestei mișcări psihologice și a popularizării ei, Institutul a început să editeze cu data de 15 Martie și o revistă. Ea va căuta:

a) Să aducă o contribuție științei românești, atât în domeniul teoriei și practicii psihologice, cât și în acela al tehnicii și metodei de cercetare experimentală și statistică, printr'o serie de articole și lucrări originale, întemeiate pe materialul uman și realitățile etnice și sociale din țara noastră;

b) Să facă o operă de inițiere și precizare, referitoare la cele mai sigure și mai bune metode experimentale și statistice utilizate în cercetările psihologice și în cunoașterea individualității umane;

c) Să țină în curent pe cititorii săi cu progresul pe care psihologia îl face dela o zi la alta, dându-le o exactă și bogată informație în toate domeniile psihologiei teoretice și aplicate. (p. 8).

Problemelor școlare li se dă o atenție deosebită.

Primul număr al acestei reviste cuprinde în adevăr chestiuni corespunzătoare scopului fixat. Așa avem articolele; *Măsurarea aptitudinilor sociale* de docent N. Mărgineanu prin care metodele cele mai bune pentru a măsura aptitudinile sociale; *Psihologia intereselor* de Dr. A. Roșca, un studiu bazat pe un bogat material experimental din care scoate felul și evoluția intereselor în copilărie și adolescență; *Orientarea Academică* de Dr. D. Tudoranu; *Expertiza psihologică* de S. Cupcea; *Simțul de datorie și disciplină la copil* de prof. univ. L. Russu; *Evoluția psihică la animale*, de M. Beniuc; *Problema orientării și selecțiunii profesionale*, de T. Arcon. Pe lângă acestea se mai dă o largă atenție recenziilor.

Revista apare de 4 ori pe an cu un total de 600 pagini. Abonamentul anual, pentru învățători în special, este de 120 Lei.

Recomandăm călduros cetitorilor revistei noastre această publicație, care le aduce orientări practice în munca lor de educatori și instructori.

L. B.

Știri și informațiuni

ASOCIAȚIA INVĂȚĂTORILOR DIN JUDEȚUL SIBIU.

No. 20/1938.

Sibiu, 2 Mai 1938.

CONVOCARE

Potrivit art. 16 din statute și conform hotărârii Comitetului Asociației din ședința dela 30 Aprilie 1938, toți colegii și colegele din județ, membrii ai Asociației Invățătorilor din Județul Sibiu sunt convocați în

Adunarea Generală Ordinară,

care se va ține în ziua de *Duminică 5 Iunie 1938, la orele 9 a. m.*, în sala festivă a Școlii Primare de Stat No. 1 de băieți din Sibiu, str. Avram Iancu No. 13. În cazul că la ora indicată nu vor fi prezenți atâți membrii necesari pentru a putea ține Adunarea, conform prevederilor statutare, Adunarea se va ține la orele 10 a. m. din aceiași zi, urmând a se discuta și hotărâri asupra următoarei

ORDINE DE ZI :

1. Deschiderea ședinței.
2. Darea de seamă a Comitetului asupra activității sale pe 1937/38.
3. Raportul Casierului și al Censorilor.
4. Descărcarea Comitetului de gestiunea anului 1937/38.
5. Aprobarea bugetului pe 1938/39.
6. Gestiunea Revistei „Luceafărul”.
7. Raportul redacției Revistei „Luceafărul”.
8. Aprobarea rezultatului vânzării parcelor din terenul Asociației.
9. Inscrierea Asociației ca membră la Cooperativa de tipografie.
10. Raportul Comitetului pentru luarea tuturor măsurilor în vederea construirii unui local propriu al Asociației în Sibiu pe baza planului și devizului ce se va întocmi și fixarea sumei ce se va întrebuința în acest scop.
11. Raportul asupra situației depunerii Asociației la Banca Invățătorilor din Cluj.
12. Raportul asupra formalităților de înregistrare a localului donat de Ministerul Educației Naționale, Asociației noastre.

13. Luarea de măsuri în vederea încasării tuturor taxelor restante și a sumei de Lei 1000 pentru Casa Invățătorilor.

14. Diverse propuneri și comunicări.

15. Inchiderea ședinței.

Data fiind importanța celor cuprinse în această ordine de zi, este de datoria tuturor bunilor colegi să participe la această Adunare.

Atragem din nou atenția și pe această cale, tuturor acelor colegi cari nu s'au pus la curent cu obligațiile față de Asociație, să facă acest lucru până la data ținerii Adunării Generale, altfel nu vor avea cuvânt în această adunare, unde se hotărăște de soarta averii Asociației, față de care ei nu își fac datoria.

Președinte,
I. N. Ciolan.

Secretar,
Miron Bibu.

A apărut, „Viața de trudă și sbucium a unei comune românești din Ardeal”.

Comuna: **Boița, județul Sibiului. Incercare de Monografie Istorică, de Ion Albescu. Tipografia Cavaleriei — Sibiu, 1938.**

Cartea cuprinde 119 pagini, în 20 capitole și îmbogățită cu 26 ilustrații și vederi.

Dacă spațiul și timpul nu ne îngăduie să ne ocupăm acum mai pe larg de această prețuită muncă a colegului Albescu, o vom face cu altă ocaziune, căci lucrarea vrednițește mult mai mult, decât putem face în prezent.

Colegii, cari ar dori s'o aibe, n'au decât să se adreseze autorului în Boița și o vor avea. Cartea n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui învățător, ca astfel să traducem și în faptă, mult trâmbițata noastră solidaritate.

În curând va apare în editura „Principale Mircea”, din Capitală, un volum de povestiri pentru copii și tineret, datorit d-lui Ion Stănescu-Max, cunoscut scriitor și gazetar oltean. Volumul va apare în condițiuni excelente, cel mai târziu până la 15 Iunie a. c.

Din istoricul Asociației învățătorilor din județul Sibiu

Acte și documente în legătură cu terenul din livada Borger.

Judecătoria Mixtă Sibiu, Secția CF.

Nr. 7933 - 1936 c. f.

Deciziune.

Judecătoria mixtă Sibiu, secția c. f. în baza hotărârii Nr. 54—1925, a comisiunii județene și a procesului verbal Nr. 97—1935, a Judecătoriei mixte Sibiu, secția R. A. și a operatelor tehnice anexate, precum și în baza contractului de vânzare-cumpărare cu data de 3 August 1936, a delegației Nr. 158.869—1936 și a adresei Nr. 168.495—1936, a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcția Ref. Agr., ordonă ca imobilul înscris în c. f. Sibiu Nr. 4441 sub A+471, ord. Nr. top. 1827/2/2 ca proprietatea Statului să se abnoteze și rectificându-se suprafața la 9 jug. 1244 stj. p. să se desmembreze în parcelele :

- Nr. top. 1827/2/2/1 cu 398 stj. p.
- „ „ 1827/2/2/2 cu 1 jug. 862 stj. p.
- „ „ 1827/2/2/3 cu 1 jug. 1261 stj. p.
- „ „ 1827/2/2/4 cu 3 jug. 922,3 stj. p.
- „ „ 1827/2/2/5 cu 1 jug. 1261,1 stj. p.
- „ „ 1827/2/2/6 cu 1338,5 stj. p.

Apoi Nr. top. 1827/2/2/1, 1827/2/2/2 să se transcrie în cf. Nr. 9614 și asupra acelor să se intabuleze dreptul de proprietate în favoarea Asociației Învățătorilor din județul Sibiu, cu titlul de drept cumpărare în preț de 22.400 Lei și să se noteze restricțiunea că acest imobil se poate înstrăina numai dacă se achiziționează un alt teren pentru construirea localului Asociației, iar celelalte parcele să se renoteze în c. f. Nr. 4441 sub Nr. de ordine A+526 - 529 ord.

Apoi să se intabuleze dreptul de folosință asupra :

Nr. top. 1827/2/2/3 în favoarea Școlii de comerț superior, Sibiu ;

Nr. top. 1827/2/2/4 în favoarea Liceului Gheorghe Lazăr din Sibiu :

Nr. top. 1827/2/2/5 în favoarea Liceului de fete Domnița Ileana din Sibiu ;

Nr. top. 1827/2/2/6, 1830/2 în favoarea Căminului Ucenicilor din Sibiu.

Se va comunica celor în drept.

Sibiu, la 27 August 1936.

Judecător :

Referent :

M. Pârvolescu, m. p. *Dr. S. Jurca*, m. p.
aj. dir. de c. f.

Pentru conformitate expd. :

L. S. ss. Indescitabil.

Copie după ordinul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Aplicărei Reformei Agrare cu Nr. 74.261 din 1 Aprilie 1936.

Domnule Director,

Vă facem cunoscut că prin D. M. dela jurn. Nr. 20.730—1936, s'a aprobat să se vândă Asociației Învățătorilor din Sibiu, suprafața de 2 jug. loc de casă, cuprinsă sub Nr. top. 1827/2/2/1 și 1827/2/2/2, din fosta proprietate Borger, situate în acelaș oraș și care au fost rezervate prin lucrările de împrietărire pentru acea asociație.

Vânzarea se face pe prețul de Lei 2 m. p. sau 7 lei stj. p. la care se adaugă câte 120 Lei de fiecare parcelă drept spese de măsurătoare plătit integral și anticipat.

Parcelele se vând cu obligațiunea pentru cumpărătoare de a construi în termen de 2 ani localul Asociației și cu clauza neînstrăinării decât cu autorizația Ministerului.

Veți pune în vedere suszisei Asociații ca cel mai târziu până la 15 Mai a. c., să depună prețul pe seama și la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor, iar speșele de măsurătoare pe seama și la dispoziția dir. Cadastrului din Minist. Agriculturii și Domeniilor. Recipisele ni le veți înainta.

p. Director general: Șeful serviciului:
ss. *Indescifrabil.* ss. *A. Mihăilescu.*

D-sale

D-lui Director al Serv. Agr. jud. Sibiu

Pentru conformitate:
ss. *Indescifrabil. L. S.*

Copie după adresa Nr. 168.496 din 13 August 1936, a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Aplicării Reformei Agrare, înaintată Asociației Învățătorilor din jud. Sibiu.

Asociația Învățătorilor din jud. Sibiu

Ca răspuns la adresa Dvs. Nr. 43-1936, avem onoarea a Vă face cunoscut, că Ministerul vă autoriză să înstrăinați terenul în suprafața de 2 jug. Nr. top 1827/2/2/1 și Nr. top. 1827/2/2/2, situat în acel oraș, proprietatea Dvs., conform actului de vânzare-cumpărare încheiat la 3 August 1936, cu obligația de a cumpăra alt teren pentru construirea localului Asociației.

Director general: Șeful serviciului:
ss. *Indescifrabil* ss. *Indescifrabil.*

Nr. 36-1938.

Domnule Judecător,

În baza hotărârii Nr. 54-1925, a comisiunii județene pentru reforma agrară din județul Sibiu, în baza procesului verbal de punere în posesie Nr. 97-1935 al judecătoriei Mixte Sibiu, și în baza contractului de vîndere-cumpărare, cu data de 3 Aug. 1936 și a declarațiunei Nr. 158.869 din 1936, a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Reformei Agrare, am achiziționat imobilul cuprins în Cartea Funduară Sibiu, Nr. 9614 N-rii top. 1827/2/2/1 și 1827/2/2/2.

În contractul de vîndere-cumpărare s'a cuprins și restricțiunea că subsemnata Aso-

ciație nu poate înstreina acest imobil, numai dacă se achiziționează alt imobil propriu pentru construirea localului Asociației.

Această restricțiune s'a notat și în Cartea Funduară prin încheierea Dvs. Nr. 7933/936 cf.

Având în vedere că subsemnata Asociație prin legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 264 din 15 Noemvrie 1937, pag. 8870, a achiziționat pentru scopul arătat mai sus imobilul curprins în Cartea Funduară Sibiu, Nr. 1136, Nr. top 1377, care imobil s'a și transcris pe numele Asociației cu Nr. . . . 1938 cf., cu onoare Vă rugăm să binevoiiți a dispune să se radieze restricțiunea notată asupra imobilului cuprins în cf. Sibiu, Nr. 9614 sub B. 2 și despre aceasta a aviza pe cei în drept.

Sibiu, la 26 Februarie 1938.

Cu stimă:
ss. *I. N. Ciolan.*

COPIE.

Judecătoria Mixtă Sibiu Secția CF.

Nr. 2130/1938 cf.

Incheiere.

Judecătoria în baza cererii din 26 Februarie 1938 având în vedere că prin Legea publicată în Mon. Oficial Nr. 265 din 15 Nov. 1937, asociația învățătorilor din jud. Sibiu, proprietara imobilului înscris în cf. 9614 Sibiu, top. 1827/2/2/1, 1827/2/2/2 a achiziționat imobilul înscris în cf. 1136 Sibiu, top.: 1377 ca astfel a îndeplinit obligațiunea pusă de Ministerul de Domenii și Agricultură prin adresa Nr. 168.495 din 1936, și având în vedere adresa Nr. 58.020 din 10 Martie 1938 a aceluiași Minister prin care consimțea să întabuleze radierea restricțiunei de înstreinare înscrise sub B. 2 din cf. 9614 Sibiu, asupra No. top. 1827/2/2/1 și 1827/2/2/2.

Se va comunica celor în drept.

Sibiu, la 12 Martie 1938.

Judecător:
ss. *Alămoreanu.*

Pentru conformitate:
L. S. ss. *Indescifrabil.*

**Acte și documente în legătură cu
cedarea imobilului Ministerului
Educației Naționale, din Sibiu, Asociației noastre.**

COPIE.

Ministerul de Justiție Carol al II-lea

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Adunările Legiuitoare au votat și adoptat, iar Noi sancționăm ce urmează:

L E G E

pentru cedarea unui imobil din orașul Sibiu, proprietatea Ministerului Educației Naționale, Asociației Învățătorilor din jud. Sibiu.

Art. unic. — Se autoriză Ministerul Educației Naționale să cedeze în mod gratuit imobilul său din Sibiu, înscris în Cartea Funduară Nr. 1136 sub Nr. top. 1377, Asociației Învățătorilor din jud. Sibiu cu condițiunea rezolutorie însă ca acest imobil să fie folosit numai drept cămin sau „Casă” a învățătorilor și copiilor de învățători, care urmează la școlile de Stat din orașul Sibiu.

Această lege s'a votat de adunarea deputaților în ședința dela 23 Februarie anul 1937 și s'a adoptat cu unanimitate de una sută șapte voturi.

Vice-președinte:

Partenie Dan.

(L. S. A. D.)

Secretar:

Traian Berberianu.

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 2 Martie 1937 și s'a adoptat cu unanimitate de șaptezeci și unu voturi.

Vice-președinte:

Dr. D. Giugureanu.

(L. S. S.)

Secretar:

N. P. Păușești.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat, în București, la 11 Noembrie 1937.

(L. S. St.)

Ministrul Educației Naționale:

Dr. C. Angelescu.

Ministrul Justiției și ad-interim la Min. Agr. și Dom.:
Nr. 3739. *V. P. Sassu.*

Copie după adresa Nr. 64 a Asociației Învățătorilor din jud. Sibiu, înaintată Ministerului Educației Naționale.

Domnule Ministru,

Avem onoarea a supune cunoștinței dvs. următoarele, rugându-vă să binevoiți a decide:

În urma cererii ce am avut onoarea a vă adresa încă din Decembrie 1936, prin care solicitam cedarea în mod gratuit Asociației Învățătorilor din jud. Sibiu, a imobilului proprietatea Ministerului Educației Naționale înscris în cartea funduară Nr. 1136 sub Nr. top. 1377 pentru adăpostirea copiilor de învățători cari urmează la școlile de Stat din orașul Sibiu, ați binevoit a ne îndruma și a ne sprijini ca să se întocmească un proiect de lege din inițiativa parlamentară în acest scop.

Atât la Cameră, cât și la Senat Domnia Voastră a susținut acest proiect de Lege, care a și fost votat și adoptat de Corpurile legiuitoare.

La data de 11 Noembrie 1937, Majestatea Sa Regele a sancționat și promulgat această lege, care se află publicată în Monitorul Oficial Nr. 264 din 15 Noembrie 1937, pe care îl alăturăm prezentei.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestei opere de ajutorare Vă rugăm să binevoiți a dispune onoratului contencios să îndeplinească formele legale prin încheierea actului de cedare, care urmează să fie apoi înscris în Cartea Funduară Sibiu.

Cu încrederea că veți binevoi a ne da și de data aceasta sprijinul Dvs. neprecupețit, Vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a primi devotamentul și recunoștința celor 500 de învățători din jud. Sibiu.

Cu deosebit respect:

Președinte, ss. *I. N. Ciolan.*

L. S.

D-sale

Domnului Ministru al Educației Naționale

București

COPIE.

Judecătoria Mixtă Sibiu, Secția Cărții Funduare.

Nr. 1717—1938 c. f.

Incheiere.

Judecătoria Mixtă Sibiu, secția Cărții Funduare, în baza legii publicată în Monitorul Oficial Nr. 264 din 15 Nov. 1937, p. 8870 și în baza cererii contenciosului Ministerului Educațiunii Naționale Nr. 30.404—1938, din 23 Februarie 1938, ordonă ca asupra imobilului cuprins în c. f. a orașului Sibiu Nr. 1136 Nr. top. 1377, proprietatea Ministerului de Instrucție să se intabuleze dreptul de proprietate în favoarea Asociației Invățătorilor din județul Sibiu, cu titlul de drept donație și să se noteze condiția rezolutorie, că acest imobil să fie folosit numai drept cămin sau „casă” a învățătorilor și copiilor de învățători, cari urmează la școlile de stat din orașul Sibiu.

Impozit către stat nu s'a plătit.

Această încheiere se comunică:

1. Administrația de Constatare Mixtă Sibiu;
2. Primăriei Municipiului Sibiu;
3. Asociației Invățătorilor din jud. Sibiu;
4. Contenciosului Ministerului Educației Naționale, București, str. Spiru Haret Nr. 12. Sibiu, la 26 Februarie 1938.

Judecător: Director de Carte Funduară:
ss. *V. Alămoreanu.* ss. *Halmaghi.*

Pentru conformitate:

L. S. ss. *I. Halmaghi*, expeditor.

**Acte și documente în legătură cu
cumpărarea dela stat a locului dela
Păltiniș.**

COPIE.

Casa Pădurilor Statului

Direcția Tehnică

Serv. Proprietății

Nr. 36 191—936.

6 Aug. 1936.

Onor.

Asociația Invățătorilor, Sibiu.

Ca răspuns la cererea dvs. vă facem cunoscut că prin hotărârea consiliului de direcție Caps, din procesul verbal Nr. 54/1936, aprobată prin decizia Ministerială din 4/IV.

1936, s'a aprobat să vi se vândă lotul Nr. 105 și 106 din parcelarea Păltiniș Jud. Sibiu, în suprafață de 2731 m. p., cu prețul de Lei 0,85 m. p. sau în total suma de Lei 2321 pe care o veți achita la casieria Caps. numai după care se va proceda la întocmirea actului de vânzare care se va întocmi de un avocat al Caps.-ului delegat de noi, de a semna actul în numele nostru.

Se menționează că în prețul de mai sus nu intră și valoarea materialului lemnos, care urmează a se achita separat conform estimației ce se va face în timp de Ad.-ția Caps.

Taxe de timbru și înregistrare vă privesc pe Dvs.

Nedepunerea costului terenului în termen de 20 zile o considerăm ca o renunțare din partea Dvs. de a mai cumpăra lotul și vom dispune vânzarea lui altei persoane.

Administrator:

Director:

ss. *Lt. Stănescu.*ss. *Indescifrabil.***Contract de vânzare-cumpărare.**

Statul Român, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Casa Pădurilor Statului, reprezentată prin avocatul Statului din județul Sibiu, Dr. Ioan Popa, potrivit delegației Nr. 36.191—1936, ca vânzător deoparte și Asociația Invățătorilor din Sibiu, domiciliat în ca cumpărător de altă parte, intervine prezentul contract de vânzare-cumpărare în următoarele condițiuni:

1. Statul Român, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Casa Pădurilor Statului, vinde Asociației Invățătorilor din Sibiu, imobilul cuprins în Cartea Funduară a comunei Cristian partea III. Nr. top. 182/123/10 și 182/1/23/9, cu o suprafață de 678 stj. pătrați, respectiv 2731 m. p. adică parcela Nr. 105—106.

2. Prețul de vânzare stabilit la suma de 0,85 Lei metrul pătrat, în total 2300 Lei, adecă două mii trei sute Lei s'a achitat la casieria Casei Pădurilor Statului, sub chitanța Nr. 11.034—1936.

3. În suma de mai sus intră numai prețul terenului.

Valoarea materialului lemnos aflat pe imobilul vândut se va plăti de cumpărător la

caseria Casei Pădurilor Statului imediat ce i se va face cunoscut suma de plată, achitând totodată și impozitele și taxele către Stat aferente la valoarea arborilor aflați în imobilul cumpărat.

4. Statul Român, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Casa Pădurilor Statului, dă consimțământul pentru cumpărător de a putea întabula dreptul de proprietate în Cartea Funduară asupra imobilului cumpărat, în baza prezentului contract, fără altă declarație specială.

5. Drepturile câștigate până în prezent de orașul Sibiu, în ceea ce privește captarea izvoarelor și a apeductului pentru terenurile expropriate se vor respecta de cumpărător;

6. Vânzătorul predă, iar cumpărătorul intră de fapt în posesiunea imobilului vândut prin semnarea prezentului contract;

7. Impozitul proporțional precum și toate taxele și impozitele către Stat, județ și comună, ce se vor fixa în viitor asupra imobilului vândut, privesc pe cumpărător.

Prezentul contract, citit, a fost semnat în fața martorilor.

VÂNZĂTOR :

Statul Român Ministerul Agriculturii și Domeniilor,
Casa Pădurilor Statului prin avocatul Statului :

ss. *Dr. Ioan Popa.*

CUMPĂRĂTOR :

L. S. ss. *I. N. Ciolan.*

MARTORI :

ss. *Indescifrabil.*

ss. *Indescifrabil.*

COPIE.

Judecătoria Mixtă Sibiu, Secția Cărții Funduare.

Nr. 5065—1937 CF.

Incheiere.

Instanța c. f. depe lângă judecătoria mixtă Sibiu, în baza contractului de vîndere cumpărare încheiat în Sibiu, la 29 Aprilie 1937, cu delegația Nr. 36.191/1936 de avocatul Statului din Sibiu ordonă ca asupra imobilului de sub A+107,108 înscris ca proprietatea de sub B. 1 a Statului Român înscris în CF. Nr. 166 a comunei Cristian p. III. Nr. top. 182/1/23/9, 182/1/23/10 cu transcrierea în cf. 236 să se întabuleze dreptul de proprietate în favoarea Asociației Invățătorilor din Sibiu, cu reședința în Sibiu, cu titlu de drept vânzare-cumpărare cu prețul de cumpărare de 2030 Lei. Impozitul s'a plătit la Administrația de încasări Sibiu, cu chitanța Nr. 4173 din 14 Mai 1937. Timbrele pentru comunicarea prezentei încheieri sunt aplicate pe cerere.

Această încheiere se va comunica celor în drept.

Sibiu, la 19 Mai 1937.

Dir. de Carte Funduară :

ss. *Dr. Jurca*

Judecător :

ss. *Alămoreanu.*

Pentru conformitate :

ss. *Indescifrabil.*

Am publicat cuprînsul documentelor de mai sus, pentru informarea membrilor Asociației noastre, cari vor înțelege, cât interes, câtă osteneală a trebuit să depună Dl I. N. Ciolan, președintele nostru, până a văzut realizate, frumoasele și aducătoarele de câștig deziderate mai sus înșirate.

În fața acestor fapte, am vrea să-i vedem și să le auzim cuvîntul de negare și protest, al acelor cari mai au curajul să-l facă.

Sumarul:

Literatură și Artă.

Stihuri, poezie	<i>N. Nicoară-Dobârceanu</i>
Ai inviat Hristoase, poezie	<i>Nicolae D. Marin</i>
O zi de primăvară, poezie	<i>Gh. Răduțiu</i>
Misticizmul poeziei moderne	<i>Iacob Constantin, inv.</i>
Dicționar pedagogic-filosofic	<i>Dr. Nic. Balcă</i>

Invățământ — Educație.

Pedagogia activistă	<i>Dimitrie D. Roman</i>
Educație și cultivare	<i>Dr. Nic. Balcă</i>
Lecție de aritmetică la cl. I-a	<i>Rădița Călin</i>
Ceva despre educație	<i>N. Balteș, inv.</i>

Viața culturală și națională a satului.

Cartea la sate	<i>E. Popescu, inv.</i>
„Grădina Sacră” a satului	<i>Marin Iosof, inv.</i>

Pagina tinerimii.

Din activitatea Societății „Tinerimea Română”, secția județului Sibiu.

Pagina „Străjerului”.

Sunați clopote, sunați !	<i>Aurel Popa Oprea, inv.</i>
Lucrări manuale trimise în vederea expoziției străjerești pe țară	* * *

Folclor și artă populară.

Strigături din Avrig	Din colecția: <i>G. Răduțiu</i>
--------------------------------	---------------------------------

Recensii

de *L. B.*

Informațiuni.

Din istoricul Asociației învățătorilor din județul Sibiu.